

yeniden milli

MUCADELE

moskova'nın ve beyaz saray'ın
alnındaki kara leke

HİNDİSTAN
BARBARLIĞINA
GÖZ YUMAN

İNSANLIK
UTANSIN

21.27 aralık 1971

yıl:2 sayı:99

DIŞ BASINDAN SEÇMELER

Emir Perde Arkasında Gençlerin Komünizme Direnişi

Komünizm, emperyalizmi tarafın-
dan boyunduruğa alınan esir memle-
ketlerin dış müdahalelerle kurtarıla-
cağına dair bir düşüncemiz yoktur.

Şuna eminiz ki esir milletler, ken-
dilerini kurtarabilecek kadar güce
malik ise, o zaman kurtulabilecek-
tir.

Ancak, komünist boyunduruğu al-
ındaki memleketlerde genç nesiller
arasında milli duygular kuvvetlen-
mekte, çeşitli metodlarla milletleri-
ni kurtarmak için mücadeleye hazır-
lanmaktadır. İşte bu durum, bize bu
yük bir güven kaynağı olmaktadır.

Emperyalist Rusya'nın özel siyase-
ti, Rus olmayan halkı Ruslarla evlen-
dirmek suretiyle Ruslaştırmaktır. İki
farklı memleket mensup evli bir
çiftin, ancak Rusça konuşarak anla-
şabilirler. Ve yine bu çiftler çocuk-
larını Rus okuluna göndermek mec-
buriyetinde kalırlar. Fakat Rus ol-
mayan memleketlerdeki genç nesil
bu siyasetten haberdar olup, buna
karşı çıkmaktan çekinmemektedir.

Mesela, A. UNEZHİV, adlı Mosko-
va Üniversitesi 4. sınıfta öğrenci-
lerinden biri KOMSOMOLSKAYA
PRAVDA'ya bir mektup yazarak S.
S.C.B. içinde beynelmilel evliliğin teş-
vikinin durdurulmasını istemiştir.
Aynı öğrenci keza gençlerin askerlik
hizmetini ifa ettikten sonra ana va-
tanlarına dönmelerine müsaade edil-
mesini istemiştir.

KOMSOMOLSKAYA PRAVDA'nın
6 Ocak 1971 nüshasında, Kabardiyan
lı bu genç, sadece vatani Kafkasya'yı
sevdiği için «milliyetçilik»le suç-
lanmıştır.

Azerbaycan, Kafkasistan, Gürcis-
tan gibi küçük ülkeler kendi milli
kültür ve geleneklerine çok sıkı bir
surette bağlıdır. Sovyetler bunu bil-
dikleri için Slav alfabesini ve dilini
zorla kabul ettirmek istemektedirler.

Gürcüler milliyetçiliğe doğru bü-
yük bir kayış içindedirler. Ve dai-
ma şu soruyu sormaktadırlar: «Bir
Rus çarını öğrenmek, bilmek suç de-
ğil de, gürcü krallarını öğrenmek mi
suç?»

Diğer taraftan Estonya da küçük
bir devlet olmasına rağmen, Ruslaş-
tırılması istenen memleketlerin ba-
şında gelir. 1971 nüfus sayımına gö-
re 893 bin Estonyalı ve 240 bin Rus
yaşamaktadır.

Aşağıda verilecek olan misaller sa-
dece büyük memleketlerde değil, Es-
tonya gibi küçük memleketlerde de
yeraltı hareketlerinin varlığını isbat
lamaktır. 9-15 Temmuz 1970 tarihle-
ri arasında Tartu'da Estonya Sovyet
Yüksek Meclisi, silah saklamak ve
yeraltı teşkilatı kurmak suçundan
dört genci mahkûm etmiştir. 1947
doğumlu üniversite talebesi Paava
Lepp 5 yıla; 1946 doğumlu taksit so-
förü Andres Vosu 4 yıla, tamirci
Sven Tamm 3 yıla mahkûm olmuş-
tur.

Sovyetler Birliğinin bülteni olan
«The Chronicle» göre Riga'da Hür
Zatvia'nın ilk cumhurbaşkanı Janis

Cakste'nin mezarında vatansever gös-
teriler olmuştur. Ekseriyeti genç o-
lan halk, mezarın etrafında milli
marşlarını söylerken, mezarın üzeri
de bayraklarının rengi olan kırmızı
ve beyaz mumla yakılmıştır. Gösteri-
cilerden onu hapsedilmiştir.

Son zamanlarda dünyayı en çok il-
gilendiren hadiselerden birisi de Lit-
vanyalı denizci Simas Kudirka'nın
mahkûm edildiği temerküz kampın-
dan kaçarak, Sovyet botuyla Ameri-
kan sahil muhafızlarına sığınması'dır.
Bütün hür dünya milletleri Ku-
dirka'yı Ruslara teslim eden Ameri-
kan resmi makamlarını lanetlemiştir.
Ruslar ise Kudirka'ya işkence etmiş-
lerdir.

Kudirka, bütün esir milletlerin ve
Litvanyalıların kalblerinde dajma
hürriyet sembolü olarak yaşayacak-
tır.

1968'de Rus tankları Czechia ve
Slovakya'yı müdafaa eden halkı eze
eylemeden evvel gençlerin Slo-
vakya'da yaptığı tarihi nümayişi unu-
tamayız. Onbinlerce üniversite tale-
besi General Stefanik'in mezarı etra-
fında ellerindeki milli bayraklarını
sallayarak milli marşlarını söylemiş-
lerdir. Talebeler büyük Slovak vatan
severlerinin hatırasını yad etmiş ve
Slovakya'nın milli istiklâlini istemiş-
lerdir. Jan Palach'ın kendini yakar-
ken «Rusların idaresi altında yaşa-
maktansa, ateş içinde yanmak daha
iyidir» demesini unutamayız. Tank-
lar binlerce Çek ve Slovak'ı çiğne-
miştir ama onların kalplerindeki mil-
li istiklâl arzusunun yok edememiş-
tir.

Rus olmayan milletleri Ruslaştı-
rmanın diğer bir yolu da onların dini
ibadet yapmalarına mani olmaktır.
Demirperdeden dışarıya haberler
çok zor sızmasına rağmen Müslüman
Tatarlara yapılan zulümlerden haber
darız.

Son yıllarda Ruslar, Sovyetler Bir-
liğinde din hürriyetinin olduğunu
göstermeğe çalışıyor ama Türkistan'da
camiler yıkıldı, müslümanlara
zulmedildi, sünni din adamları tasfi-
ye edildi. Din kanun dışı ilân edildi.
Göstermelik dini teşekküller kurul-
du, başlarına Rusların mütemet a-
damları geçirildi. Fakat Ruslar bü-
tün bu faaliyetlerine rağmen dini
halkın kalbinden söküp atamadılar.

Ayrıca Sovyetler Birliğinden ge-
len mektuplara göre Ruslar halk ta-
rafından işgal ordusu olarak kabul
edilmekte ve mümkün olan en kısa
zamanda tasfiyeleri düşünülmekte-
dir. Mevcut Sovyet Cumhuriyetleri
sadece isimden ibarettir. Bütün dev-
let makamları, en rahat işler, bütün
güzel apartmanlar hep Ruslar ve Ko-
münist Partisi mensuplarına tahsis
edilmiştir. Rusçayı konuşmamak mil-
liyetçilik yapmak manasına gelir ve
çok ayıp sayılır. Bunun adı da hür-
riyettir. Ukrayna'da öz vatanların-
da yaşayan Ukraynalıların ve diğer
milletlerin kendi öz dillerini konuş-
maları sovenizm olarak kabul edilir.

Brandt Kuşatma Zincirine Bir Halka Daha Ekledi

Bütün dünyaya bilinmekte olduğu
gibi İkinci Dünya Harbinden bu ya-
na ilk defa olarak Sosyal Demokrat-
lar, Federal demokratlarla koalisyo-
na girdiler. Böylece şansölye Willy
Brandt, başkan Gustav Heinemann,
Herbert Wehner, Egon Bahr ve
Walter Scheel, Kızıl Polonya ve Rus-
ya ile bir anlaşma zemini aramak ü-
zere OSTPOLİTİK'i (doğu politika-
sı) başlatmış oldu.

12 Ağustos 1970'de Moskova
-Bonn paktı Şansölye Brandt ve Ko-
sigin tarafından imza edildi, ondan
sonra Varşova paktı imzalandı.

Bütün bu anlaşmalar, esir millet-
lere ve NATO'ya bir hayli tesir etti.

Yalta Konferansında hakkı yenen
sadece Almanya değil, bütün Doğu
Avrupa ve Balkan ülkeleriydi. Bu-
gün de vaziyet bir farklılık arz etme-
mektedir. OSTPOLİTİK, Avrupa'da
Sovyet Rus hakimiyetini perçinle-
mekten başka bir şey yapmış değil-
dir.

Ashında bu anlaşmalar Alman mil-
letin temsilcisi, parlamentonun
tasdikinden geçmiş değildir.

Mümkün olan gerçek ve gisi se-
bep, Brandt - Wehner-Scheel üçlüsü
nün, bugünkü Alman parlamentosu-
nun bu anlaşmaları tasdik etmeye-
ceğinden korktukları hususudur.

Bu anlaşmalarla Batı Almanya,
Komünistlere, harp öncesi toprakla-
rının dörtte birini, 41,833 mil kare-
lik (Hollanda, Belçika, Luxemburg
ve İsviçre'ye eşit) bir toprak par-
çasını terketmektedir.

Almanya bu anlaşmalarla bugün
ve gelecekte keza hiçbir toprak ve

sınır değişikliği talebinde bulun-
mayacaktır.

Burada Almanya'ya, Almanya'nın
yeniden birleştirilmesini bile teklif
hakkı verilmemiştir. Ancak Alman-
ya'nın yeniden birleştirilmesinin, Ba-
tı Alman Anayasasında özel bir yeri
vardır.

Moskova - Bonn paktı iki Alman-
ya'nın yaşamağa devam etmesini sağ-
layacaktır.

Şayet antlaşma tasdik edilirse, Al-
man halkı, yeniden birleşme ümidi-
ni, ve hattâ bu hususu görüşme hak-
kını bile ebediyen kaybetmek duru-
munda kalacaktır ki bu da işin en
tehlikeli tarafıdır.

Mart ayında, Sovyetlerin Alman-
ya uzmanı ve Sovyetlerin Bonn Bü-
yükelçisi Valentin Falin, Berlin ve
saldırmamazlık mevzuunda görüşme-
lerde bulunmuştur.

Tasdik edilmesi beklenen antlaş-
manın 7. bölümünün 107. maddesi
ile Almanya, Komünist Rusya'ya, Ba-
tı Almanya'da «saldırgan», «Nazi»
veya «Askeri» eğilimler gördüğün-
de, müdahale etme hakkını tanı-
maktadır.

Bir Alman gazetesi bu hususta
şunları yazmıştır.

«...mevcut OSTPOLİTİK (doğu po-
litikası) 1973 yılına kadar devam e-
debilirse, yeni seçimler olacak. Bran-
dt-Scheel koalisyonunun düşmesi,
sonra 1980 veya 1985'de komünist o-
lup olmayacağımız, tek bir tercih
meselesi olacaktır.»

BULLETIN OF THE ANTIBOLS-
HEVIC BLOC OF NATIONS,
CİLT XXII, No. 5 1971

— Doğu Almanya'yı resmen tanımak suretiyle, komünist kuşatma zin-
cirine bir halka daha ekleyen Yahudi Willy Brandt'ın Dışişleri Bakanı
Walter Scheel ve Rus Dışişleri Bakanı Andre Gromyko bir görüşme
esnasında.

Sonradan gelen Ruslar ise üstün ırk
kabul edilir. Ukrayna'dan gelen
mektupların birisinde durumlarını
şöyle tasvir ediyorlar:

«Biz kendi evimizde yaşıyoruz ama
bu evde istenmeyen gelin durumun-
dayız. Kimseyi memnun edemiyö-
ruz, evde hiç konuşma hakkımız yok,
kimse bizi dinlemez ve sevmez.»

Başka bir mektupta ise:

«Dinamo futbol takımımız Ruslara
karşı oynarken yenilmesini hiç arzu
etmiyoruz. Onlar iyi çocuklar ve gü-
zel oynuyorlar. Bundan dolayı onla-
rı tebrik etmek gerek. Her zaman
olmamakla beraber, biz hâlâ Ukray-
na'nın ölmediğini arasına hatırlıyo-

ruz. Ve şuna inanabilirsiniz ki milli
bütünlüğümüz parçalanmadan devam
ediyor.»

Bu söylenenler son derece az ör-
neklerdir. Liste, bütün Sovyet em-
peryalizmi altında inleyen diğer mil-
letlere de şamil edilerek daha da
genişletilebilir. Hergün böyle bir üs-
teye yenileri de eklenebilir. Komü-
nist emperyalizmi altında inleyen e-
sir milletler, milli ve insani hakla-
rını almaya kadar, mücadele azim-
lerini kaybetmeyeceklerdir. Böyle
bir durumda bizim vazifemiz, kendi
kendimize yardım etmek istersek,
onlara yardım etmektir.

ABN CORRESPONDENCE
CİLT XXII, Sayı 5, 1971

Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasi
MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 2 — SAYI: 99

SAHİBİ :

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR :

A. Selim Arkoç

İDARE YERİ :

**Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10**

DİZGİ :

Şen - Al Matbaası

BASKI :

**Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.**

ABONE ŞARTLARI :

**Üç Aylık : 18 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Bir senelik : 70 Lira**

YURT DIŞI :

**Üç Aylık : 25 Lira
Altı Aylık : 48 Lira
Yıllık : 96 Lira**

FİATİ: 150 KURUS

İngiliz Emperyalizmi ve Pakistan'ın Dramı

Dakka düştü. Doğu Pakistanın başkenti şimdi Hindistanın çizmeleri altında. Dakka'nın düşüşü, pek çok şeylerin düşüşünü anlatan bir semboldür. Birkaç sene önce düşen Kudüsten sonra, Dakka'nın düşüşü... Bütün Türk Milleti şimdi bunu konuşuyor. Öz yurdunu çeviren badireleri ve öz yurdunda çaresizliğin ızdırabını duya duya... Dakka'nın düşüşü, Pakistan halkının uğradığı korkunç felâket ve düştüğü yalnızlık bütün Türk milliyetçilerini üzüyor. İnsan oldukları için... Müslüman oldukları için. Tel-aviv uçakları, Vietnam tellâkları sevinebilirler. Kozmopolitler, millet düşmanları hora tepebilirler...

Hindistan kıtası... Masallar diyarı... Asırlık uykusundan, dünyanın benzerini görmediği kölelik düzeninden, Türk atlılarının getirdiği idealler, dünya görüşü, insan haysiyetine yaraşır tek düzenin sesi ile uyanmış, uykulu gözlerini adaletin ışıkları ile açabilmiş. Gazneli Mahmut'un serden geçtileri, fetih orduları, put yıkmış, inanç koymuş, sihri kovmuş, ilim getirmiş, köleliği yoketmiş, insanlığı ayaklandırmış. Camiler, Medreseler, kervansaraylar, hanlar, hamamlar, yeni şehirler Hindistanı süslemiş... Sözü kısası Hindistan insanlığına kavuşmuş, asırlarca önce, Türk fetihleri ile...

Brahmanlar, insanları kopmaz zincirlerle bağlamışlardı. Brahmanlar (yani Hint Papazları) Tanrının başından yaratılmışlar (!) işçiler, köylüler ve zanaatkarlar Tanrının ayaklarından yaratılmışlardı (!). Bunun için kanun önünde eşitlik düşünülemezmiş. Brahmanlar Tanrının (Brahman) temsilcisi, gözlü, kulağı ve dili imişler. Tıpkı katolik kilisesi gibi. Yahut gerçeğin tek bilicisi, komünist partisi gibi... İşte böyle korkunç bir emperyalizm, Hindistan'da hora tepiyormuş.

Derken, «ey insanlar hepiniz Adem ve Havanın çocuklarıdır. Dilleriniz, renklerinize ayrı ise, bu anlaşmazlık içindir. Ey insanlar, hepiniz Allah'ın Kanunu önünde bir tarağın dişleri gibisiniz. Allaha başka ilâh yok...» sözü duyulmuş. Ve Hind halkı öbek öbek, kurtuluşa koşmuşlar... Bu emsalsiz ve ebedî davet, büyümüş büyümüş, bütün Hindistan'a yayılmış.

Sonra, Hind halkını uyuşturanları, uyutanları, bir tetâş almış ki, anlatılamaz. Demişler ki, bu aydınlığı ne kılıçla durdurabiliriz, ne de ilim yoluyla... Öyleyse, esrarlı mabetlerimizin dayanılmaz hilesini öne sürelim. Al ile aldatalım, fitne ile kandıralım, fesat ile söndürelim, diye kurmuşlar. Sonra dışı müslüman, içi fitne bir sürü hain müslümanların arasına salmışlar. Kandırdıklarını toplamışlar, kandıramadıklarını bölmüşler... İşte o gün bu gündür, müslüman mecus kavgası vardır Hindistan'da... Yanlı hak ile, yalan boğuşur durur.

18. asra kadar Hindistanı Müslüman Türkler yönetmişler. Halkı müslüman, hinds diye ayırmadan adaletle yönetmişler. Brahman Papazlarının, Budist rahiplerinin ve Mıhracelerin soygunundan, vurgunundan, talanından korumuşlar halkı. İşte bunun için, soygunun yolu tıkandığı için, Müslüman Türke ve İslâma haince dış bilemiş, bu hainler sürüşü.

Fakat Hind halkına, cihan hükümdarları atalarımız da yeterince yardım etmişler. Kollamışlar onları. Cihan Sultanı Kanunî zamanında Hind sularına sefer edilmiş, bir kaç kere. Hindi soymaya gelen Portekizli emperyalistleri ülkeden koğmak için.

Sonra Osmanlı da zayıflamış, Hindin Babür İmparatorluğu da... Bu sırada, İngiliz emperyalizmi, beynelmil yahudilik ile kenetlenmiş bulunuyordu. Cromwel, diktatörlüğü ile, İngiliz kavmini protestanizmin en mutaasıp tevratçılığına bağlamıştı.

İngiliz kavminin dünyayı fethetme hırsı yeterince kabarmış ve yahudi emperyalizmi ile kesin ortaklık kurulmuş oluyordu. İspanyol yenilmez armadasının silinip süpürülmesi ve Akdeniz de Osmanlı donanmasının nüfuzunun yıkılışı tamamlanmıştı. İstanbulun dedelerimiz tarafından fethinden sonra, Venedik yavaş yavaş eski gücünü yitiriyor Hinde. Akdeniz dışındaki volları ulaşmak gerekiyordu. Bu sebepten İspanya, Portekiz, Hollanda ve İngiltere zenginleşmeye ve

yeni sömürgeler kazanmaya namzet görünüyordu. Önce Lâtin Amerikanın zenginliğini sömüren katolik İspanya'nın geçici olarak kuvvetlenmesi görüldü. Japonya, Aztek medeniyetinin altınları ile zenginler. İngiltere Kuzey Amerikayı sömürerek semirir. Ve Hind yolunu Belçika ve Hollanda'dan sonra bir maden gibi işler.

İngilterenin bugün bile, ürettiği besin maddeleri, ülkeyi ancak bir ay besleyebilir. İşte İngiliz, emperyalist olmaya yönelen ekonomik sebep budur. İngiliz emperyalizmi, sionizmle el ele, Amerika kıtasını sömürürken Hindistana da el atar.

Zamanımızdaki korkunç petrol kavgasına eş bir kavga sürüp gider. Bu, sömürge harpleridir. Orta Doğu, Amerika, İngiltere ve Rusya için ne ise, o çağlarda İngiltere için Hindistan da budur. Bunun için Napolyon, İngiltereyi yıkmanın yolu Hindistanı almaktır diyordu. Ve Napolyonun Mısır seferinin aslı budur, zaten.

İngiltere Hindistana, başka ülkelere nasıl girdi ve orayı nasıl sömürdü ise ve hâlâ da sömürüyorsa, aynı metodları kullandı. İngiliz emperyalizmi Clavzevitzen çok daha önceki harbin, politikanın en son noktası olduğunu bilmiştir. Onun için İngiltere, ülkeyi politik vasıtalarla ele geçirir. Silâh kullanmasına çok defa lüzum kalmamıştır. Önce o ülke ile bir dostluk, hatta yardım anlaşması imzalanır. Sonra ülkeyi İngiliz entelcansının adamları, sürü ile papaz ve mason biraderler yavaş yavaş doldurur. Okullar, hastaneler ülkeyi kaplar. Bunlar ülkeyi İngiltere namına yönetecek şartlandırılmış, nesillerin yetiştirildiği ocaklardır. Gene İngiltere sömürgelerinde tatbik edilecek eğitimin; şartlandırılmış, kendi milletine nefretle dolu, yerli halkın çocuklarını köleleştirmek olduğunu çok iyi bilmiştir. Diğer taraftan, İngiliz donanmasını takiben büyük elçilerin hıyanet hareketi başlar. Bunlar umumiyetle mason localarında kurulan sahte kardeşlikmaskesi altında, yerli prenslerin paraları, mıhracelerin, beylerin, sözün kısası yöneticilerin, loca üstadı kanah ile İskoç ritime (yoluna) bağlanması ile, ülke yöneticilerinin bir kısmının, İngiliz emperyalizminin yerli bekçileri haline getirilmesine yarar. İşte bu iğrenç kardeşlikler, İngiliz emperyalizmi için ülkeyi sömürmekte uçaklar, yardımcıları bulmasına yarar.

İngilizin, hakin çoğunluğu ile uğraşmasına, ülkede George, James veya Vilson adını taşıyan İngilizleri tutmasına lüzum kalmaz. Yöneticiler, kahramanlar, Ahmet, Mehmet Nizamettin v.s. adını taşıyabilirler. Yeterki ülkeyi İngilizin zararına olmayacak şekilde yönetsinler, düzenlesinler.

İngiliz bir ülkeyi terk ettiği zaman bilmeli ki, çoğu kere ülkeyi terk etmiyordur. Adamlarını, yönetimini düzenini koruyor. Ve boyunduruktan kurtulmaması için o ülkede kâfi çiban başı bırakıyor demektir.

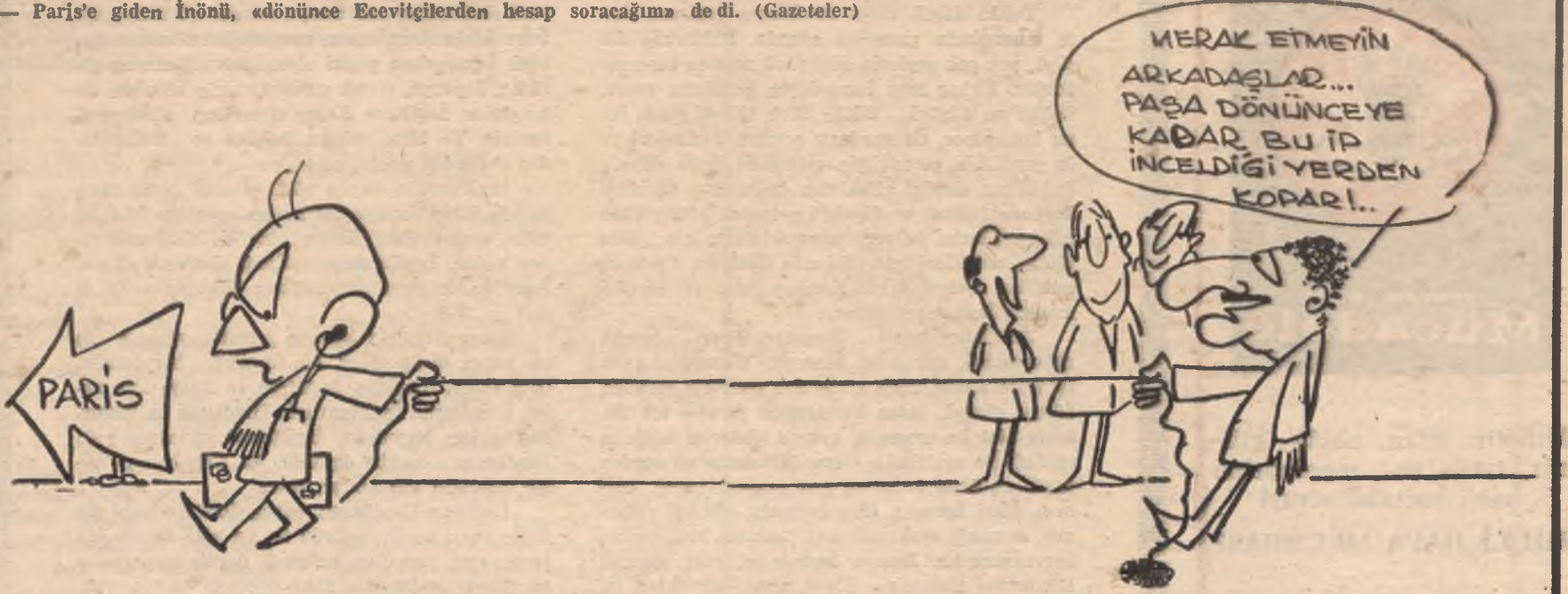
İşte İngilizin diğer ülkeler gibi, Hindistan'a girişi ve sözde çıkışı da böyledir. Ve bu açıklama dünya meselelerini anlamaya yaradığı gibi, Meselâ Kıbrıs meselesini de anlamaya yeter bir anahattır. Elbette kâfi derecede kurcalanırsa...

İnsan kendisine sormalıdır. Acaba İngiliz gâvuru babasının hayrına mı, şu Pakistan ve Hindistan sınırını bu kadar garip bir şekilde çizdi? Hindin içinde 60 milyon müslüman, Doğu Pakistan ile Batı arasında binlerce kilometre uzaklık ve Müslüman halkın başına geçirilmiş Hind prensler, mıhraceler... İşte bunlar çiban başlarıdır ki, canı istediği zaman İngiliz karışsın ve kanatsın. Sonra kanlı boğuşma... Ve bu boğuşmada fırsat kollayan Rus, Çin ve Amerika gibi bir sürü süper güç...

Meselâ bir Kuç Bataklığı anlaşmazlığı eksele Wilsonun dur demesi ile durur. Harp patlamaz. Pakistan da. Hindistan da durur. Ama gel gelelim, mecusî birliklerinin insanlığın gözleri önünde Dakka'ya girmelerine, Doğu Pakistan'ı ezmelerine kimsenin sesi çıkmaz. Hele İngilizin hiç Ama neden çıksın, zaten o istemiştir.

Emperyalizmin iç yüzünü ve emperyalizmin mideden değil, kellelerden başladığını anlatacak meselelerdir bunlar. Elbette anlamak isteyene. Ümidimiz, anlaşılmasıdır.

— Paris'e giden İnönü, «dönünce Ecevitçilerden hesap soracağım» dedi. (Gazeteler)

Siyasî Krizlerin Sebebi : İktidarlardaki Hedef Hatası

Yıllardan beri millet olarak propagandası altında tutulduğumuz bir fikrin, son günlerde, dozajını daha da artırmış bir şekilde tesiri altında bulunduruluyoruz. Siyasî olaylar, sanat ve edebiyat hareketleri ve sile edilerek, her fırsatta ve sık sık muhatabı olduğumuz bu propaganda, «batılılaşmamız gerektiği» ve «batılı» bir devlet olduğumuz propagandasıdır. Siyaset adamı, sanatkar, ilim adamı ve ağız lâf yapan herkes, milletimize tek bir hedef göstermenin yarışı içinde bulunuyorlar: Batılı olalım!

«Batı» nedir? «Batılı olmak» ne demektir? Haysiyetli bir milletin ve devletin, takip etmesi gerekli temel politika ne olmalıdır? Milletimizin geleceğini garanti altına alabilmeniz ve devletimizi sağlam ve sarsılmaz temellere oturtabilmemiz için, bu hayati soruların cevabını doğru olarak bulmamız gerekmektedir.

Evet «Batı» denen şey nedir? Kataları yıllardır yapılan propaganda ile muayyen bir noktada donmuş ve şartlanmış olanlar, belki, cevabını doğru olarak bulmak üzere ortaya attığımız bu soru karşısında kendilerini, birtakım mânâsız his ve tavırların içinde bulacaklardır. Fakat her şeye rağmen, gerçeği görmeye ve bulmaya mecburuz. Hem de yılların getirdiği fikri tortuları, karanlık propagandaların, zihinleri karartan sislerini bir kenara iterek.

BATI DENEN ŞEY

Coğrafi bakımdan «batı»nın, neresi olduğu malumdur. Bizze gerekli olan da «batı»nın bu yönü değildir. «Batı» dendiği zaman hatıra gelen, propagandası yapılan, nutukların mevzuu olan ve dikkatlerimizin ve arzularımızın yöneltildiği husus, bir felsefe, fikir, dünya görüşü ve bir ahlak anlayışıdır. Belirli bir felsefenin ve dünya görüşünün adamı ya pılamak isteniyoruz, «batı» dendiği zaman. İşte, meselenin bizi alâkadar eden yönü de, her şeyden önce burasıdır.

«Batı», belirli bir felsefe ve bir dünya görüşünün çocuğudur. Teknik seviye ve üstünlük bir tarafa «batı» her şeyden önce, muayyen bir felsefe mevzuudur. Ve bu mânâda «batı», bütün medeniyet tarihçileri tarafından kabul edildiği üzere, Yunan felsefesinin, eski Roma nizam anlayışının ve hristiyanlığın yoğunlaşarak şekillendiği, ruh ve mana verdiği, kendi hususiyetleri içinde düşünülmüş gerekli bir zihniyet mevzuudur.

Ve bunun içindir ki, «batı»yı şekillendiren bu temel unsurların, gerçeklik, tutarlılık, doğurduğu problemler, hayatı ve maddeyi kavrayış şekli, insan gerçeğini anlayıp anlayamadığı yönlerinden kritik edilmeye, üzerinde durulmaya şiddetle lüzum vardır. Lüzum vardır; çünkü bütün dünya milletlerinin, içinde bulundukları problemlere, krizlere, bunalımlara doğru bir teşhis konabilsin ve gerçekçi çözüm yolları sunulabilsin. Bunun için de şartlandırılmış beyinleri, muayyen bir noktada dondurulmuş; seyyaliyetini, genişliğini kaybetmiş kuru ve kısır mantıkları bir tarafa atmak; asrımızı kaplayan sosyal ve fikri hastalıkları tam olarak görüp kaynaklarına inebilmek, sebeplerini yakalayabilmek gerek.

BATININ DÜNYA GÖRÜŞÜ

Gerek Yunan felsefesi ve gerekse hristiyanlık, bazı müsbet yönleri bir tarafa, temel prensipleri itibarıyla, hiçbir zaman, insan ve madde gerçeğini tam olarak anlayabilmiş ve kavrayabilmiş değildirler. Hayatın ve maddenin, sadece belirli yönlerini, idrakleri nisbetinde kavrayabilmiş, nazariyelerini ve ahlak anlayışlarını, ancak bu kavrayışın üzerine bina etmişlerdir. Esasen, insanın zaafı, eksiklikleri, gerçekleri tüm olarak kavrayamamak şeklindeki nitelikleri, tutarlı felsefelerin ve hayat görüşlerinin inşasına, hiçbir zaman imkân vermemiştir. Ve bunun içindir ki, bütün felsefi ekoller, hep birbirlerini tenkit edip, yalanlayıp

gelmişlerdir. İnsanların zaaflarını, ihtiraslarını, engin his ve ruh dünyalarını hesaba katmayan maddeci, kısır felsefelerle; maddeye, şekle, maddi zaruret ve gerçeklere ehemmiyet vermeyen ruhçu nazariyeler, asırlar boyu, insan buhranının bag sorumlusu olmuşlardır. Halbuki, hayati, bütün zaruretleri ve varoluş şekilleri içerisinde, bütüncül bir görüşle kavramaya mecburuz. Ancak böylece, mahallî ve beynelmilel problemleri teşhis edip cevaplarını bulabiliriz. Aranana, beklenen, hayallerimizi ve rüyalarımızı meşgul eden ideal dünyaya da, işte ancak o zaman kavuşabiliriz.

«Batı» temelindeki Yunan felsefesi ve hristiyan ahlakıyla ve bütün tarih boyunca, insanlığa bu mânâda bir dünya sunamamıştır. Böyle ideal bir dünyayı sunamamak bir tarafa; Yunan felsefesinin ve hristiyanlığın, hukukileşmiş, resmileşmiş şekli olan bir takım sistem denemeleriyle, insanın, içinde yaşadığı dramın ve hâlâ dünyayı kana boğan vahşetlerin bag sorumlusu olmuştur.

BATI ÇÖKÜYOR

Bunun içindir ki, «batı» bugün, bizzat kendi mütefekkirlerinin ifadeleriyle, can çekmektedir. İç krizler, bunalımlar, fikri ve ahlaki sukut, «Batı»yı, yok oluşun esigine sürükleyip getirmiştir. «Batı» bu haliyle, tarihte, belirli bir zamanda doğup batan medeniyetlerin başına gelen felâketten kurtulamayacaktır.

Huzursuz dünyanın, yeni bir şeyler arayan nesillerin, bunalımlar içinde bir çıkış yolu bulabilmek için etrafını zorlayan ve patlamaya hazır bir manzara arzeden insanlığın, düşünme kabiliyetini kaybetmemiş bulunanlara hatırlattığı gerçek budur. Ve bunun içindir ki, düşünmesini bilip lebilen mütefekkir, sosyolog, psikolog ve siyasetçiler, yıkıma doğru giden bu duruma bir çare getirebilmek için, kara kara düşünülmektedirler. Meseleyi esasına ırca etmedikçe, durumun bir felsefe ve hayat anla-

yışının mahsulü olduğu görülüp de insanlık, gerçek hayat anlayışına kavuşturulmadıkça, alınacak tedbirler lâftan öteye gidemeyecek ve «batı»nın, yıkıma doğru akan gidişini de durduramayacaktır.

Her türlü konfora ve teknik imkânâ sahip olduğu halde, etrafını yıkip yumma duyguları içinde bulunan ve bunun sebebi kendilerine so ruldugu zaman «Biz böyle yaşayış istemiyoruz. Bir, robot ve soğuk bir makina insan olmak istemiyoruz» şeklinde cevap veren günümüzün Avrupa insanı, gerçekte «batı»yı ve onun temel felsefesini protesto etmektedir. Ve bu protestoların meydana getirdiği sel, gerçeğe yönelme diği müddetçe «batı»yı birgün mutlaka yıkacaktır.

İşte bizim, büyük lâflar ve gürültülerle, içine doğru itilmeye çalışıldığımız «batı» böyle bir batıdır.

Böyle bir «batıcılık» bizim için bir şeref değil, bir züldür. Akıllılık değil, bir ahmaklıktır. Kurtuluşu değil ölümü seçmek demektir.

BATI BİZİ HÂLÂ BİR DÜŞMAN OLARAK GÖRÜYOR

Kaldı ki «batı», bizi her zaman, kendisine düşman olarak seçmiş ve bize bu menfi ruh hâleti içinde bakmıştır. Biz ona medeniyet ve insanlık takdim etmişken, bize kan ve vahşet buketleri sunmuştur. Hiçte lâıyk olmadığımız halde bizi «barbarlık»la itham ederken, kendisi bize ve bütün mazlum milletlere karşı barbarlığın en âlâsını göstermiştir. Biz, topraklarından geçerken, ağaçlarına ve otlarına dahi zarar vermemek için dikkat kesilir ve bu konuda, gereken hassasiyeti göstermeyen yenijeriyi cezalandırırken o, bir Türk öldürmeyi, günahlardan affedilmenin bir şartı olarak görmüş ve ilân etmiştir. Biz, en büyük saygıya değer müesseseler olarak bildiğimiz din, haysiyet, ırz, şeref ve namus gibi varlıklarına dokunmaz ve gereken koruyuculuk vazifesini yaparken o, bizim bu en aziz varlıklarımızı gaddarca ve alçakça yok etmeyi kendisine en mukaddes bir görev olarak bilmiştir. Bu vahşetin acı hatıraları mukaddes bir kin olarak hâlâ, yüreklerimizin en mute nâ köşesinde saklanmaktadır.

«Batı»nın bütün tarihi, kendisi

ne, zümüne ve gaddarlığına bir engel olarak gördüğü milletimizi yok etmenin plânlarını hazırlamak ve tatbik etmekle geçmiştir. Ve nihai gayesi de, milletimizi yer yüzünden silmektir. Sahte gülümsemesinin arkasında sakladığı, ittifak ve dostluk gösterilerinin maskesinde gizlediği niyet, hep bu hain niyet olmuştur. Biz istediğimiz kadar, ondan olduğu muzu ilân edelim. O hiçbir zaman bizi kendisinden görmemiştir ve gör memekte devam etmektedir. Biz istediğimiz kadar onun tarihini, ülkesini öğrenmeye ve ezberlemeye çalışalım. O bizim, yer yüzünde nerede olduğumuzu, hangi kara parçasında bulunduğumuzu bilmeye lüzum görmeyecek kadar istigna göstermektedir. Biz istediğimiz kadar, milletlerin toprak bütünlüklerine saygı duyduğumuzu ilân edelim. O, hâlâ vatanımızda bir ermeni, bir rum devletinin kurulmasını arzulamakta ve memleketimizi parçalayabilmenin hayallerini kurmaktadır. Biz, her şeyimizi kaybetme pahasına, ondan olduğumuzu istediğimiz kadar bağıralım. O, bizi kendi coğrafyasının, inancının, düşüncesinin ve dünyasının için de kabul etmemektedir.

Etmemektedir, çünkü, milletleri belirli bir inanç ve belirli bir tarih şekillendirir. Milletler, yarılan yerden aniden bitivermiş bir topluluk olmadığı gibi; tarihsiz idealsiz, gayesiz ve köksüz bir varlık da değildir. Milletin olduğu yerde belirli bir inanç, ideal ve uğrunda feda olmayı gerektiren bir gaye vardır. Menfaatler vardır, emeller vardır. Ve bu temel varoluş sebepleri, milletlerin hayatında ana unsurlar olarak devam ettiği müddetçe de milletlerin birbiri içinde erimelerine ve samimi dostluklar kurmalarına imkân olmayacaktır.

Millet endişesinden yoksun, derin bir tarih suurundan mahrum zavallı yaratıklar, birkaç ikram ve iltifat karşısında düşmanı dost bilir seviyesizlik içinde, aksini iddia etse ler de gerçek budur. Koskoca Osmanlı İmparatorluğumuzun parçalanması ve yutulması, asırlarca, idaremiizin huzur dolu havasını beneffüs etmiş topraklarımız üzerinde uydurma devletçiklerin meydana getirilmesi ihanetlerinde, «batı»yı gördük. Aralarındaki kavgaları bırakarak Türk'e karşı nasıl savaşıklarını ve hınçlarından, zulüm ve vahşetlerin en alçakçasını milletimize nasıl reva gördüklerini müşahade ettik. «Bu, artık tarih olmuştur. Batıya hâkim olan ruh, artık bugün bu değildir» diyen ahmaklara ve satılmış beyinlere, en haklı meselemiz olan Kıbrıs mevzuundaki «batı»nın tutumunu ve kardeş Pakistan'ın başına getirilen felâketi hatırlatırız. Eğer zerrece iz'an ve millî endişeleri varsa bu pespaye «batı»nın, zahiri dostluk palavralarının arkasından nasıl hiyanet plânları kurduklarını farkedebileceklerdir.

BATI, İLİM VE TEKNİK DEMEKSE

Eğer «batı» ilim ve teknik seviye deki üstünlük demekse, kendimizi bu kadar satılığa çıkarmanın manası yoktur. İlim ve teknik, dünyanın müşterek malıdır. Onun meydana getirilmesinde, nice milletlerin nice beyinleri çatlatılmış, nice milletlerden nice fedakârlık ve kahramanlık lar görülmüştür. Bütün milletler ve büyük medeniyetler, bayrak yarışın da bir koşucunun bayrağı diğerine

(Devamı sahife 10'da)

— Sıhhi olmaktan çok politik sebeplerle yurtdışına çıkan İnönü, arkasında, CHP içinde, kızgın bir didişme bırakmıştır. Emperyalizmin iç çekişmelerini andıran bu didişme, eğer buhran teşhis edilmezse CHP'nin sonunu getirecektir.

CHP'de Büyüyen Kriz Ve Halk Düşmanı Ecevit'in Demokrasi Kalpazanlığı

İnönü, görünüşte sıhhi fakat gerçekte politik gayelerle yurtdışına çıktı. Gözüne baktırmak için gittiği Paris'te ve dönerken uğrayacağı Yunanistan'da resmi bir ziyaretçiye yapılacak merasimlerin yapılması, İnönü'nün seyahatini sıhhi görünüşten çıkarıp politik bir havaya büründürmektedir. İnönü'nün, bazı siyasilerin zaman zaman efkârı umumiyenin nabzını yoklarcasına bahsettiği Türk-Yunan Federasyonuna bir hazırlık yapmak için Atina'ya, toplanacak olan Avrupa Konseyinde vuku bulacak hadiseleri önlemek için de Paris'e gitmiş olması bir tahmin olarak şimdiden ileri sürülebilir. Daha geniş sebeplerini de önümüzdeki günlerde gelişecek hadiselerle göre tesbit edebiliriz. Asıl konumuz bu değildir.

İnönü, gözünü tedavi için yurtdışı na çıkarken, partisi içinde de büyük bir didişmeyi bırakarak gitmiştir. Uzun bir zamandan beri, CHP'yi kasıp kavuran ve parti içinde yeni ve kesin cephele teşekkül ettiren hadiseler, dananın kuyruğunun kopacağı safhaya gelmiştir. Şimdiye kadar, Ecevitçilerle Satırcılar; göbekçilerle sosyal demokratlar arasında cereyan eden didişme, artık ebedî (!) genel başkanın tahtında sarsıntılar meydana getirecek bir mahiyet kazanmıştır. Çünkü artık cephele Ecevitçilerle paşanın bizzat prestij çarpışmaktadır. Ecevitçilerin zaman zaman yaptıkları konuşmalar açıkça, İnönü'yü hedef almaktadır. İnönü'nün, II. Erim hükümetini destekleyeceğine dair yaptığı konuşma, bir Ecevitçi tarafından «tüzüğün çiğnenmesi» olarak değerlendirilmiştir. Yine Ecevitçilerin, II. Erim hükümetini destekleme kararı alacak olan grup toplantısına kitle olarak katılmamaları, İnönü ile açık bir benlik çekişmesine girdiklerinin ortaya koymuştur. İnönü bunun üzerine, «kendisiyle ters düşenlerden» hesap soracağını ilân etmiştir. Ve sanki, bugüne kadar CHP'nin yaptığı sorumsuz hareketleri kabul ve ilân edercesine «CHP'yi memleket sorumluluğunu bilen bir parti haline getireceğini» söylemiştir.

Ecevitçilerle, paşacılar arasındaki sürtüşme, CHP grup toplantısında ateş almaya başlamışsa da, muhalefeti sathi sebeplere bağlamaktan kaçınmıyoruz. Zira, böylece CHP'nin mazi si ve geleceği hakkında yapacağımız yorumlar hatalardan kurtulmuş ve CHP içindeki Paşacı-Ecevitçi hareketlerin doğru bir değerlendirmesi ni yapmış oluruz. Aksi takdirde, yorumlarımızda gerek Ecevit takımının gerekse Satırcı (Paşacı) hizbinin, parti içindeki buhranı değerlendiren düştüğü hatalardan kurtulamaz.

ECEVİTÇİLERİN SAHTE PROPAGANDALARI

Ecevit, uzun bir müddetten beri CHP içinde yaptığı çalışmalarla, İnönü'nün bir moda hareketine uyarak ortaya attığı Ortanın Solu sloganına, kendi düşüncesine uygun, marksist bir kılıf giydirmeye başlamıştır. İnönü'nün mahdut bir çevre üzerindeki tesirinden ve CHP'nin oy kaynaklarından istifade ederek, özlediği marksist düzeni kurmak plânını tasarlamış ve bu gaye uğrunda, CHP içinde bir kadro hazırlamak istemiştir. İnönü'ye rağmen geliştirilmeye çalışılan bu kadro, Ecevit'in ağzından, yaptığı bir konuşmayla açığa vurulmuş ve artık gizlenmek lüzumu duyulmamıştır. Şu sözler Ecevit'in dir: «Ne yapılsa yapılsın CHP'de yeni kadro ve düşünce hareketi geriyeye götürülemeyecektir.» Hazırlanan bu hareket, sosyal demokrat veç heli ve marksist muhtevahıdır. Dikkati çeken nokta Ecevit'in kadro hareketinden ilk defa bahsetmiş olmasıdır. Bunu CHP içinde kesin bir ay rılığa ve parçalanmağa yorumlamak gerekmektedir. Öyle bir parçalanma ki, gelinmiş olan noktadan artık geriye dönüş yoktur. Ecevit bunu ifade etmek istemiştir. İp, paşanın Paris dönüşü epey incelmış olacaktır.

12 Mart Milli Muhtırası'nın havası na CHP içinden ilk tepki Ecevit tarafından yapılmıştı. Hele Başbakanlığa CHP içinden Ecevit'e karşı olan Nihat Erim'in getirilmesi Ecevit'i bir hayli huzursuz etmiştir. Ecevit, 12 Aralık'ta partisinin Söke ilçe

kongresinde yaptığı konuşmada bu hususu şöyle belirtmektedir: «Türkiye'de asayışı sağlamanın, demokrasiyi kurtarmanın ve hükümet kurmanın herhalde CHP'yi bu ölçüde tahrip etmeyecek yolları da bulunabilir di.» Ecevit, CHP'yi parçalama mesuliyetini açıkça 12 Mart'ın tatbikatına yüklemektedir.

CHP'deki buhranı Ecevit şöyle yorumlamaktadır; CHP bugüne kadar halktan kopuk bir partiydi. Yöneticiler kendilerini bürokrasiye ve egemen güçlere dayamayı uygun görmüşlerdi. Bu ise CHP'yi halktan koparmıştı. CHP'nin yeniden iktidar alternatifini olabilmeye için halkla kaynaşması lazımdır. Aksi halde CHP'nin parçalanması durdurulamaz. Bunu da ancak bizim kadromuz ve o da demokrasi ortamında yapar. Ecevit'in bu kanaati elbetteki yanlış bir teşhistir. CHP hiç bir zaman halkın partisi olmamıştır ki halktan kopusun! Sonra da onunla kaynaşsın.

İşin enteresan tarafı demokrasi nin, Ecevit'in ağzında sakız haline gelmiş olmasıdır. Bugüne kadar demokrasiyi istismar lüzumunu duymuş herkes, bir anda demokrasi havarisini kesilmiş, hattâ demokrasi şampiyonluğunu tekeline almağa gayret göstermiştir. Demokrasiye gönülde bağlı olanın, bunu sık sık ifade etmeye ihtiyacı olur mu? Ama istismarcılar, sanki kendilerine saat başı demokrasi düşmanı deniyormuşçasına erinirler, sıkırlar; iki laf söylerler birisi demokrasidir... Buna dense dense demokrasi kalpazanlığı denir!

Ecevit'in marksist olduğunu bilmeyen herhalde kalmamıştır. Onun şehir gerillacılarından farkı sadece metodudur. Bunu kendisi 11 Aralık'ta İstanbul'da yaptığı konuşmada açıkça ifade etmiştir:

«Bu düzeni değiştirecek en güvenli yol, silahlı mücadeleden, gerillalıktan veya diktatörlükten geçen yol değildir. demokrasiden geçen yoldur.»

Bu lafın tevli götüreceği tarafı kalmasın mıdır? Demokrasiyi (!) incitenlere gücendirenlere hatalı olduklarını da bakın nasıl hatırlatıyor:

«İlk günler buna çok sevinen «oh demokrasiden kurtulduk» diye adeta bayram eden bazı «Çeki Demokrasi» diyenlerin dokuz aydır ne kadar acı tecrübeler geçirmekte oldukları ortadadır.»

Ey Ecevit! Bu millet senin ve benzerlerinin kaç ayar olduğunu bilmez mi zannedersin? CHP ne zaman milletin hissiyatına, halkın ihtiyacına tercüman olmuş ki, senin getireceğin düşünce tarzı bunu gerçekleştire sin! Ve sundan emin ol ki, senin düşüncene adapte olmuş bir CHP, bu günkü Allende'nin Şili'sinde meydana gelen kavga ve gürültülerden başka yeni birşey getirici olmayacaktır.

CHP, bugünkü ve senin vereceğin yarınki vechesiyle buhranlar partisi dir. CHP'de dışı tutturamayıp dümen suyundaki sendikacılarla birlikte yeni bir parti kursan bile netice yine aynıdır. Millet, saf ve temiz halkın ideolojisi bellidir Ortadadır açıktır. Ve tek kurtuluş yolu ordu mutlu sinesine dönmektir. O sinede yer bulabilirseniz siz de kurtuluş öleminin sahipleri olabilirsiniz.

Mümkün olursa tabii...

Hindistan'ın Barbarlığına Göz Yuman İnsanlık Utansın

Pakistan halkının uğradığı son felâketi, «Umumi Harp» ve «Harp Stratejisi» kanunları çerçevesinde de tahlil etmek mecburiyeti hasıl olmuştur. Aynı felâket bulutlarının vatanımız üzerinde dolaştığı düşünülürken bu tahlile bir bakıma ihtiyaç da vardır

Herşeyden önce harp nedir? Harp, siyasetin devamıdır. Siyasetin en son müracaat ettiği vasıta. Her harbi de idare eden bir politika vardır ki, bunu politikanın sahip olduğu ideoloji tayin eder. Uzun vadeli olan ideolojik mücadelede kazanılan taktik zaferler, zaman olur ki milletleri ke sin mağlubiyetlere düşürmek olma ki karşı karşıya bırakırlar. Tarih bu nun misalleri ile doludur.

Saydığımız prensibler ışığında Pa kistan-Hint harbinin de hazırlayıcısı durumunda olan bir politikanın varlığı muhakkaktır. Bu politika nedir? Hemen ve kesin olarak belirtelim ki, Hindistan'ın saldırısı ile başlayan bu harbin politikası, Hindistan'ın ve ya Pakistan'ın siyasilerince çizilme miştir. Ama tatbikatta, Hindistan ve Pakisan söz konusu olunmuştur. O halde nedir, harbi tayin eden ger çek politika?

Önce Deli Petro'nun «Hint yarım adasına ve boğazlara sahip olan dün yanın hakim olur.» şeklindeki vasiyeti hatırlanmalıdır. Lenin, bunu do lamba harp stratejisinin bir neti cesi olarak; «Moskova ile Paris ara sındaki en kısa yol Pekin - Kalküta-Ortadoğu - Fas - Tunus - Cezayir ve Madrid'ten geçeri» şeklinde ifade et miştir. Dünyanın komünistleşmesi-

ne yönelmiş bir Rusya görülmekte dir ki, Hindistan'ı stratejik bir he def olarak seçmiştir.

İşte bu siyaset, şimdi son vasıta olarak harbe müracaat etmiştir. Hin distan ile Pakistan arasındaki har bin, kesin olarak 9 Ağustos 1971'de Moskova ile Yeni Delhi arasında im zalan «Dostluk Antlaşması» ile baş ladığı açıktır. Bu zeminin üzerine o turtulan bir takım yeni gelişmeler, Hindistan'ı Pakistan sınırlarından i çeriye saldırma noktasına kadar ge tirmiştir.

Pakistan'ın göstermiş olduğu sa bır, mukadder olan harbi önlemeye yetmemiştir. Zira, Moskova projesin de kararlıdır: «Ne pahasına olursa olsun Hint yarımadası ele geçmeli dir.» Düşünülen proje sayesinde ki, Hindistan Sovyet Rusya'nın aktif desteğine kavuşabilmiştir. Bu arada Rusya, Hindistan'ın eline bir elma şekeri kıstırmayı da ihmal etmemiş tir. Bu, Pakistan'ı yenme gibi hissi ve taktik bir zaferi Hindistan'a bah şetmek olmuştur. Doğu Pakistan'da kurulacak kukla «Bangladeş Hükü meti»nin varlığı, Hindistan'ı zafer sarhoşu yapmaya yetmiştir. Ama u nutulmamalı ki zaman iyi bir ha kemdir. Pakistan'a karşı kazanılan geçici zaferin Hindistan'ı nasıl bir komünist kuşatma zinciri içine itti ğini geçecek zaman teyid edecektir. Hindistan'ın kaybı, bunu görememiş olmasındadır. Kurulmuş bulunan Bengaldeş'in herşeyden e v v e l sosyalist bir devlet olduğu ilân edilmiştir. Bu neticenin tayininde Rusya'nın baskısının rolü gizlene meyecek kadar sarıhtır. Zira Ben gal'in diğer parçası olan 40 milyon luk Batı Bengal halen Hindistan sı nırları içindedir ve içte büyük bir komünizan faaliyet vardır. Kısa bir müddet sonra burası kurulan «Ben galdeş Hükümetine» kayıtsız şartsız iltihak edecektir. Hindistan bunu da görememiştir... Keyiflendiği tek şey

— Yukarıdaki harita, Lenin'in çizdiği dolambaçlı harp stratejisinin taktik hedeflerini göstermektedir. Bey nelmil komünizm, bugüne kadar, bazı hedeflerini ele geçirmiştir. Son Hind-Pakistan savaşı ile de, kom ü nizm, bir cepheyi daha düşürmüştür. Hem de dünyanın gözü önünde. Hindistan'ın uşak ruhlu Başbakanı Gandi, komünizmi plânına sersemce alet olmuştur. Hindistan, bugün Pakistan'a tatbik ettiği barbarlıkların borcunu çok pahalıya ödeyecektir.

Türk Milletinin Hissiyâtı

Türk Milletinin Pakistan'ın karşılaştığı musibet ve Türkiye'nin ta kindığı tavır mevzuunda ne düşündüğünü dile getirmesi bakımından aşağıdaki okuyucu mektubunu yayınlıyoruz:

Türkiye'nin Kıbrıs meselesinden dolayı buhranlı günlerinde Pakis tan siyasi lideri şöyle demişti: «Vuku bulacak bir harpte Pakistan, Türk kardeşleriyle yanyana, omuz omuzadır.»

Şimdi, bu kardeş ülke, yok edilmek istenmektedir. Bu saldırı sade ce Pakistan'a değil, Pakistan nezdinde bütün İslâm ülkelerinedir. Hin distan, göz göre göre, hiçbir milletlerarası kararı tanımadan Pakistan'ın içişlerine müdahale etmektedir ve bütün milletler, elikolu bağlı bu sal dırlara seyirci kalmaktadır

Birleşmiş Milletler'de Kıbrıs meselesinden dolayı Makarios'un lehinde oy kullanan Hindistan'a karşı Makarios, vuku bulan Pakistan-Hindis tan harbinde Hindistan'ı desteklediğini, Hindistan Başbakanı İndra Gan di'ye mesaj göndererek resmen açıklamıştır.

Millî Mücadele yıllarında Türkiye'ye yardımını esirgemeyen, vuku bulacak harplerde Türkiye ile yanyana omuz omuza çarpışacağını beyan eden ve Birleşmiş Milletler toplantılarında, Kıbrıs meselelerinde Türki ye lehinde oy kullanan vefakâr dostumuz Pakistan'ın, bunca sevgi dolu çalışmaları karşısında Türk hükümetinin, daha aktif bir politika takip etmesi mümkün idi. Fakat bu olmadı. Bunun yanında B. Milletler G. Sek reteri U-Thant, Hindistan'a ateş kes hakkında sert mesaj göndereceği yerde, sivil hedeflerin bombalanmaması hakkında mesaj göndererek B. Milletlerin acizliğini veya Pakistan'ın ikiye bölünmesine adeta göz yu mulacağına işaret etmiştir.

Beynelmil Sionizm'in Pakistan'a oynadığı oyunun aynısının Türki ye'ye de tatbik ihtimalini göz önüne almak gerekir. Bu oyun, Kıbrıs me selesi dolayısıyla Yunan'ı Türkiye'ye kışkırtmak, sonra da içten komü nist ihtilâlini başlatarak doğudan Rus müdahalesini gerçekleştirmek ola bileceği gibi, Balkanlardaki komünist devletler vasıtasıyla da düşünüle bilir.

İran'ın Ebu Musa, Büyük ve Küçük Tump adalarına asker çıkar ması, Hindistan - Pakistan harbinde İslâm ülkelerinin elj bağlı kalması, Ürdün kralının İsrail ile harp için Arap ülkelerinin hazır olmadığı şek lindeki demeci; hep Beynelmil Yahudiliğin İslâm ülkelerini parçala ma noktasında yoğun çalışmalarının tesirini göstermektedir.

Bütün İslâm ülkeleri uyanık olmalı ve birlikte hareket etmelidir. Bugün Pakistan'a oynanan oyun yarın Türkiye'ye veya başka bir İslâm ülkesine oynanacaktır. Gerçek düşmanın karşısına tek bir cephe ola rak çıkılmadıkça, yokoluşa mani olmak imkânsız olacaktır.

AHMED BEDRİ SAPMAZ
ANTALYA

Pakistan'ın parçalanmış olmasıdır.

RUS — ÇİN ANLAŞMAZLIĞININ PERDE ARKASI

Son Hint-Pakistan harbinde izahı lüzumlu olacak bir nokta da Çin ile Rusya arasındaki gerginliktir. Hadi sey 3 yorum üzerine teksif etmek uygun olacaktır.

1) Bu didişme Beynelmil Yahu dilğin politikasının icabıdır. Bir müddetten beri Rusya'da başlayan

slavcılık ve anti-sionist hareketler, dünya siyaset sahnesini bir anda de ğiştirmiştir. Öyle ki meydana gelen değişiklikler görünüş itibarıyla o ka dar ani ve keskin olmuştur ki, bir çok gafil devlet adamı, sözde politi kacı hâlâ bunun manasını kavraya mamıştır. Nixon'ın, ABD yj Çin'e yaklaştırma kararı aslında pek de şaşılacak bir netice değildir. Şu söz ler neyin ifadesidir: «Eğer umum bi ze karşı ayaklanırsa, Amerika, Çin ve Japon topları ile ona cevap vere ceğiz.» (Sion Önderlerinin Protokol leri, yedinci fasıl, paragraf: 5) (1) Ve yine zaman gösterecektir ki, Rus ya artık eski Rusya olmayacaktır.

2) Bu didişme gayri insanî, gayri ilmi ideolojilerin bünyesinin icabıdır. İlmî ve eşyanın kanunlarıyla te z ad teşkil eden komünizm, iç ç e kişmelerle çökmeye mahkumdur. Mil yonlarca insanın kan ve kemiği üze rine kurulan bir zulüm şebekesi el bet çökecektir. Ve aradaki menfaat çatışmaları, daha fazla toprağa sa hip olma hırsı; Rusya ve Çin'i şim di Asya'da meydan kabadayısı yap mıştır.

3) Bu didişme muvazaalı bir di dişmedir. Yani yüzeyde bir çekişme dir. Sözden öte gitmeyen, soğuk har bi geçmeyen bir kavgadır. B. Millet lere alındıktan sonra K. Çin'in poli tikası küçük devletlerin hamisi ro lüne bürünmek olmuştur. Gayesi, Rus ya'yı Asya, Doğu Avrupa ve Afrika ülkeleri önünde «sosyal emperya list»likle damgalayıp, bu ülkeleri kendi safına çekmektir.

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER DENEN OYALAMA TEŞKİLATI

Son Hint-Pakistan harbi bir ger çeği daha doğrulamıştır ki, o da B.

Milletlerin siyonizmin «Oyalama Tegy Kllatı»ndan başka bir şey olmadığıdır. Rusya'nın Güvenlik Konseyinde karar tasarılarını ardı ardına veto etmesi, B. Milletlerin kuruluşunda hazırlanmış bir oyundur. Düşününüz ki, Güvenlik Kurulunda SSCB, K. Çin, ABD, İngiltere ve Fransa öyle bir imtiyaz kazanmıştır ki, bunlardan biri karar tasarısını veto etse bu tasarı tatbik edilemez hale geliyor.

Birleşmiş Milletlerin acz içinde kalması açıkça oyunun devamını sağlamıştır.

Pakistan Dışişleri Bakanı Zülfi-kâr Alî Bhutto B. Milletlerde öyle bir hava ile karşılaşmıştır ki, «Biz buraya barış dilemeye gelmedik» demek mecburiyetinde kalmıştır. Güvenlik Konseyinin 15 Aralık tarihli toplantısında ağlayarak konuşan Bhutto: «Burada bir komedi oynanıyor. Savaşın asla kaçmayacağız. Sizler çirkin bir gerçeği örtmeğe çalışıyorsunuz.» Daha sonra B. Milletlerin utanç verici halini hatırlatan Pakistan Dışişleri Bakanı: «Burada 1 dakika bile bulunmayı kendim ve ülkem için haysiyet kırıcı buluyorum. Siz isterseniz Hint saldırı ve işgalini meşrulaştıran bir antlaşma düzenleyin...» demiş ve Konsey kararlarının bulunduğu kâğıtları parçalayarak Rus Baş Deleşesi Jakop Malik'in kafasına fırlatmıştır.

PAKİSTAN DRAMININ ORTAYA KOYDUĞU GERÇEK

Pakistan dramıyla ortaya çıkan hakikatlerden büyük dersler çıkarmak hayati bir önem taşımaktadır. Görülen kadarıyla 20. yüzyılın dünyasında İslâm âlemi sahipsizdir ve tek başınadır. Dünya öyle bir dünya olmuştur ki, mazlum hâlâ suçludur! İhanet bitmek bilmeyen haldedir. Yardım feryatlarına koşanlar yeni bir zulmü tezgâhlamaya çalışmaktadır. Aynı dramın, aynı felaketin Türkiye'nin başına gelmeyeceğini kimse garanti edemez. Kasaba Papazı Makarios bile Hindistan Başbakanı İndira Gandhi'ye gönderdiği mesajda, Hindistan'ı desteklemekte olduğunu ilân ediyor. İhanet bitmek bilmez mi?

Türk milletinin yüksek ve samimi duygularının ifadesi olan yandaki sahnalar, Türk hükümetinden takip edilenden daha aktif bir politika izlemesini istemektedir. Pakistan'ın bu en zor gününde ne kadar gayret gösterilse azdır.

Pakistan'ın bugün karşılaştığı mesele, gerçekte Türkiye için de hazırlanmaktadır. Türkiye'de bazı bölgelerimiz hakkında başlatılacak menhus isyan hareketi desteksiz mi kalacaktır. Vatanımızın, devletimizin ve milletimizin düşmanlarının kökü kesilmiş midir? Rusya ne güne duruyor? Yunan ne planlıyor. İngiliz ermenistan hayalcileri hangi hain niyetleri besliyor? Pakistan bize örnektir. Hem çok acı bir örnek. Türkiye'de de istikbalde başlatılacak isyan hareketi ve kurulacak kukla devletler, kendilerini tanıyacak hainler bulacaktır. Pakistan'ın bugün ızdırıp ve derdine ortak olmalıyız. Zira bu, en basit kardeşlik borcumuzdur.

İzdirabımız, acımız büyüktür. Göz yaşlarımızı ve derin hissiyatımızı içimize gömüyor ve zulmün ebediyen devam edemeyeceğini, insanlık düşmanı barbarların mazlumların akan kan seli ve göz yaşları içinde boğulacaklarını haykırıyoruz.

(1) Millet Düşmanlarının İhanet Planları (Belgeler) Sayfa: 93. Otağ Yayınları.

— Bir milletin buhrandan kurtuluşu ve özlediği hayat düzenine ulaşması için mücadele verenler, çoğu kere, bütün gayesi gayri millî düzenlere hizmet etmek olanlar tarafından anlaşılmamışlardır. Anlaşılmazlar. Ama bu durum, hayatını milletine ve inancına vakfedenlerin başarı sına da, hiçbir devirde engelleyememiştir. Engelleyemez. Ve bir gün, horlananların, zulmedilenlerin ideali bayraklaşır, gerçek mevkiini bulur. Yavuzlar, Mehmetler, Mustafalar, Necmeddiner, Aliler. Ahmetler biliniz ki inandığınız fakat horlanan davanız, yüceliyor. Ulaşıyor özlenen hedefe.

Dâvânızın Yüceliğinin Anlaşılacağı Günler Uzak Değildir

Geride bıraktığımız aylarda ve senelerde, memleketimiz, çok karanlık günler yaşamış ve beynelmîlî kompoların kurbanı yapılmak istenmiştir. Beynelmîlî fesat ve ihtilâl mihraklarının imal edip geliştirdiği acı olaylar, milletimize kabuslu günler ve saatler yaşatmıştır. Devletimiz yıkılmak istenmiş, ay-yıldızlı bayrağımızın yerinde kızıl paçavralar dalgalandırılmış, geleceğimizin teminatı gençlerimiz, ilim ve insanlık dışı bir ideolojinin dışlıları arasına terk edilmiş ve millet varlığını, temelden tahrip edilip yıkılmak istenmiştir. İşte, geçtiğimiz yıllar, böylesine tehlikeli oyunların ve olayların acı hatıralarını bırakarak geçip gitmiştir Türkiye'de.

Hele, iç ve dış hiyanet merkezlerinin Türkiye'yi uçuruma adım adım sürükledikleri böyle bir ortamda, devrin iktidarının da korkunç bir kayıtsızlık ve vurdumduymazlık göstermesi, milleti yüreğinden yaralayan bir husus olmuştur.

Bununla beraber, her şeylerini kaybetmele-ri pahasına da olsa, bu milletin özbeöz evlâtları, gerçek vatanperverler, en acı gününde milletlerinin emrinde olmuşlar ve onun var oluş mücadelesini vermişlerdir.

Milletimizin var veya yok oluş savaşını verdiği o acı günlerde, onun millî ve hayati mücadelesini şerefle omuzlayan teşkilâtların başında şüphesiz ki, Mücadele Birliği gelir. Bünyesinde, yarının kudretli ve yüce Türkiye'sini inşa edecek istidatları oluşturan Mücadele Birliği.

Mücadele Birliği, verdiği mücadele ve girdiği faaliyetlerle, yurdumuzun meselelerine en haklı, en emin ve en ilmi hal çareleri sunmuş; milletimizin, devletimizin ve tarihimizin düşmanlarını, ihanetleri, merkezleri, şahsiyetleri ve kompolarıyla beraber, birbir kulaklarından tutup meydana çıkarmıştır. Birçoklarının, büyük bir gafletle, üzerlerine koruyucu kanatlarını gerdikleri teşkilâtları ve şahısları, hiyanetleriyle birlikte teşhis edip millî devletin ve millî ordumuzun amansız pençesine teslim edilmelerinin savaşını vermiştir.

İşte TİP, işte Dev-Genc, işte TÖS ve işte bu şebekenin imal edip ortaya koyduğu bunca olay ve yıkıp yummalar. Bu şebekenin hareketlerini, büyük bir «milliyetçilik» ve «anti emperyalistlik» kılıfı altında yutturmaya çalıştıkları bir hercümerç ortamında, kendilerini kulakla-

rından tutarak yıkıcı niyetleriyle beraber bütün dünyaya duyuran Mücadele Birliği olmuştur. Olaylar, hep onun gösterdiği istikamette gelişmiş ve hedef olarak gösterdiği mihrakların ve şahısların iğrenç niyetleri, Mehmetçğin süngüsüyle değilmiş ve ortaya çıkarılmıştır.

Mücadele Birliği'nin, iki sene kadar önce, hakkında komünistlik suçundan tahkikat açılmış bir savcı tarafından, TÖS, TİP ve Dev-Genc'i küçük düşürücü neşriyatta bulunduğu gerekçesiyle mahkemeye verildiğini ve mahkemenin, Mücadele Birliği'nin kapanması ve genel başkanının mahkum edilmesiyle sonuçlandığını, okuyucularımız hatırlayacaklardır.

Memleketin, en buhranlı anlarını yaşadığı o karanlık günlerde, milletinin ideal, arzu, ızdırıp ve ümitlerini gür sesiyle devrin mesullerine ve aydınlara duyurmaya çalışan Mücadele Birliği'nin Genel Başkanı sayın Necmeddin Erişen, şimdi, altı aylık mahkumiyetini çekmek üzere. Konuya hapisanesinde yatmaktadır.

Kendisiyle hapisanede görüştüğümüz sayın Genel Başkan, çok zinde, meşhurdur, emf Genel Başkan, çok zinde, meselelere vâkıf, bu dışından ve mücadelesinin haklılığından emin bir görünüş içinde bizlere şunları söyledi:

«Milletimiz, çok karanlık günlerin eşliğinden dönmüştür. Tarihin şerefi, adaletin ve insanlığın sembolü olan devletimiz ve milletimiz, beynelmîlî düşmanlarımız ve onların içimizdeki ajanları ve kuyrukları tarafından tarihe gömülmek istenmişti ve düşmanlarımız, bu emellerinden vazgeçmiş değillerdir. Hain niyet ve teşebbüsler, karşılarında her zaman uyumak ve vatanperver millet evlâtlarını bulmuştur. Ve bulacaktır. Yüce Türk milleti, düşmanlarını teşhis etmenin ve onlarla nasıl mücadele edileceğini bilmenin emniyeti içindedir. Vatanperver aydınlarımız ve milletin geleceğiyle kaygılı millet evlâtlarına düşen görev; milletimize, bu duygasunun içinde rehberlik ve hizmet etmektir. Milletimizin yarınlarını, millî ölçüler içinde garanti altına alacak gururlu ve dinamik bir kadronun varlığından milletimiz emin bulunmalıdır.»

Sayın Necmeddin Erişen'in inanç ve hislerinin, inanç ve hislerimiz olduğunu bildirirken; geleceğin, Türk milliyetçilerinin ve zaferin de Türk milletinin olacağı inancımızı tekrar etmek isteriz.

Zafer, büyük milletimizindir.

Amerika Ve Avrupa'da Müf Ve

TÜRKİYE'DE EĞİ

(Geçen sayıdan devam)

«İleri ülkelerde geliştirilmekte olan modern eğitim teknolojilerin «modern» bir taklitçilikle Türkiye koşullarına uydurulmadan ithali önümüzde bulunan bir tehli-
kedir.» (5)

Beynelmîl teşkilâtların yürüttükleri «Fen Eğitimi Yenileştirme Hareketi» değil modern, çok acemice bir taklitle Türkiye'ye sokulmuştur. Bu hareket önümüzdeki ders yılında yurt çapında yaygınlaştı-
rılacaktır. Orta öğretim, değerlendirme sis-
temine kadar değiştirilecektir. Değerlen-
dirme birden ona kadar olan sayılarla de-
ğil, A, B, C, D, E, harfleriyle olacaktır. Bir bakıyorsunuz bir lise kitabını çeviren heyetin başında Prof. Doç. Doktor bilmem kim var. Peki bu «Türkiye Koşullarına» uydurularak yapılan bir taklit midir? Belki tercüme edilen kitaplar bazı bakımlar-
dan çok iyi hazırlanmış olabilir. Ama şunu da kabul etmek gerekir ki, bu kitaplar ta-
mamen pozitivist bir görüşle yazılmışlar-
dır. Okuvucusuna tamamen hüı olduğunu telkin eden bu kitaplarda deneyler adeta Okutulacak kitapların bir çoğu İngilizce'den Türkçe'ye aynen tercüme edilmiştir. İlâhlaştırılmıştır. «Her şey ancak deneyle anlaşılabilir. Deneyle varılamayan hiç bir neticeye inanılmaz.» görüşü modern eğiti-
min ana vassıdır. Acaba yeni Fen Eğitimi programının bu vasfı «önümüzde bulunan bir tehlike» değil midir?

Asıl önemli mesele de şu: Elli yıldır Türkiye'de bir lise kimyası, fiziği veya biyolojisi yazabilecek ehliyetle insan yetiş-
medi mi? Şu kadar lise hocamız, Eğitim Enstitüsü veya Üniversite hocamız var. Bu kadar insan içinde ders kitabı yazabilecek tek bir kişi yok mu? Bakanlık yetkilileri, bütün kitapları modern bir taklitçilikle dışarıdan ithal ettiklerine göre bu sorularımıza «yoktur» cevabı vereceklerdir. Fakat biz aynı kanaatte değiliz. Elbetteki çok değerli öğretmenlerimiz vardır. İlim adamlarımız vardır Onların elinden tutulsaydı, onlara kolaylık sağlansaydı, onlara gereken değer verilseydi en az bir Amerikan veya bir İngiliz kadar mükemmel eser verirlerdi.

Görülüyor ki söylenenlerle yapılanlar pek birbirini tutmuyor. Atalar dememiş mi «Fikri başka zikri başka olanlardan uzak olmak gerekir» diye. Ne yazık ki, millet fikri başka zikri başka olanlardan uzak olma, onlardan hesap sorma imkânında değil bugün. Millet henüz deney tahtası olmamak kurtulamadı. Eğer kurtulsaydı eğer hesap sorma imkânında olsaydı, dün Fransız'ın Alman'ın, yarın Amerika'nın köleleştirici sistemlerine boyun eğer miydi?

İMAM - HATİPLERİN ORTA KISMI NİÇİN KAPATILIYOR

«Ulusal, kendine özgü kendi ihtiyaçlarına yönelmiş bir eğitim sistemi kurmak bağımsızlığın zorunlu şartıdır.» (6)

Bu cümledeki uydurma kelimeleri atar da yerlerine milletimizin anladığı eş manalı kelimeler koyarsak, ortaya sevindi-
rici bir mana çıkar. Fakat gel gelelim ki yapılacak reformların bir kısmı Türkiye'nin ihtiyaçlarına, millî arzuya ve millî değerlere rağmen plânlanmıştır. Meselâ; din eğitimi geleneksel bir eğitim, ilkel bir eğitim olarak nitelilen ve lüzumsuz addeden bir görüş ne millî olabilir, ne de Türkiye'nin ihtiyaçlarına göre tesbit edilmiş olabilir. Traktörün yanında saban ne ise, Fen eğitimi yanında din eğitimi de odur diyerek, karakusî bir mantıkla şekillenen fikirler. Türkiye'nin bağımsızlığını istemeyenlerin arzularıdır. «Traktör varken saban lüzum var mı?

— Yok.

— Öyleyse fen eğitimi varken din eğitimi de lüzum yoktur.»

Taslakta din eğitimi ile ilgili kısımda bu görüş hakimdir. Aşağıdaki cümleler din eğitimi ile ilgili kısımdan alınmıştır.

«Türkiye'de diğer az gelişmiş ülkelerde olduğu gibi, modern ve geleneksel ekonomik ve geleneksel toplumsal kesimlerin bir arada bulunduğu ikili bir yapı vardır. Geleneksel tarım yanında büyük modern tarım işletmeleri, ileri teknoloji kullanan sanayi ile birlikte geleneksel zanaat faali-
yetleri görülmektedir. Modern şehirlerle sanayi toplumu öncesi yapıları olan yerleşme birimleri birlikte yaşamaktadır. Türkiye modern kesimin ağır bastığı oldukça hızlı bir değişime icindedir. Fakat geleneksel kesim etkisini devam ettirmektedir. Bu nun bir etkisi geleksel eğitime olan talepte görülmüyor. Din eğitimi bir örnektir. Din eğitim kurumlarının kolayca yayılmasının nedenini bu yapısal koşullarda aramak gerekir.

«Eğitim, modern kesimlerin gelişmesini güçlendirmeye yönelmek zorundadır. Geleneksel kesime uyum değil bunu değiştirmeye çalışmak gereklidir.»

Demekki reformculara göre, Milletimizin temiz duygularının müesseseleştirdiği İmam - Hatip Okullarının milletin arzusuna rağmen, niçin kapatıldığını şimdi de ha iyi anlıyoruz. Siz yüzde anlatın din eğitiminin ihtiyaç olduğunu. Siz yüzde çırpın :

— Bu okulları kendi paralarımızla açtık diye.

Türkiyenin ihtiyaçları tesbit edilmiş (!), bağımsızlığın şartları hesaplanmış, «Ulusal ve kendine özgü» bir eğitim plânlanmış ve orta öğretimde tek tip okul geieklmiş. Bütün bunları düşünün. Artık din eğitimi lüzum var mı?

İkinci beş yıllık kalkınma plânı, İmam Hatip okullarının aynen kalmasını öngörüyor. Buna rağmen 28 Eylül-3 Ekim 1970 tarihleri arasında toplanan 8. Millî Eğitim Surasına «Bütün meslek okullarının ilk devresinin kapatılması» teklifi getirildi. Halbuki İmam-Hatip ve Öğretmen okulu dışında diğer okulların ilk devreleri zaten yoktu. Erkek Sanaat Okulu, Kız Sanat Okulu, Ticaret Lisesi, Orman Tekniker Okulu, Assubay Okulları gibi okulların ilk devreleri eskiden kaldırılmıştı. Ayrıca İkinci Beş Yıllık Kalkınma Planının (1968 - 1972) 165. Sahifesinde «Köy Ebe Okulları la, İmam - Hatip okullarının ilk devreleri nin dışında orta okul seviyesindeki bütün meslekî okullar genel orta okul durumuna getirilecek ve bu amaçlar 1968 - 1969 ders yılında ilk sınıflarına öğrenci alınmayacaktır. İlköğretmen okullarının ilk devresi bu okullar içinde yatılı orta okullar şeklinde devam edecektir.» demektedir.

Taslakta birbirleriyle ve Türkiye'nin gerçekleriyle tezada düşen fikirlerden bir kısmına gözettikten sonra Beynelmîl Sionizmin ve Hristiyanlığın eğitim politikasına bir gözatalım.

TAM MİLLÎ OLMAYAN EĞİTİM SİSTEMİ MİLLET DÜŞMANLARININ HARP SİLAHIDIR

Milletin arzusu, eğitim sistemimizin tam millî olmasıdır. Dışarıdan ithal edil-

— Bütün ıslahat hareketlerinde bugüne kadar, özentilik esas kabul edilmiştir. Hep başkasına benzemeye çalışılmıştır. Bir müessesede rahatsızlık başladı mı gelsin Almanya, Fransa, İngiltere, Amerika denilmiştir. Ve neticede de daha çok bozmaktan başka birşey yapılmamıştır. Çeşitli ıslahatların eşliğinde olan eğitim bünyemizi düzenlemek için vazife alan İsmail Arar'ın bu eski hastahğa yakalanmaması temennimizdir. Bunun için eski hükümet tarafından başlatılan bazı tegebbüslere yepyeni bir vechе vermesi gerekmektedir. Zaman, kendisini imtihan etmektedir.

miş sistemler bize kâr temin etmemiştir, etmeyecektir. Beynelmîl Sionizm; milletler zincirini kırabilmek için, milletlere ortak bir eğitimi tavsiye etmektedir. Tavsiye edilen bu ortak eğitimden geçen insanlar bir milletin ferdi, bir ideolojinin müntesibi olduklarını bilmeyeceklerdir. Fert milletini ve ideolojisini unutunca hayvan mertebesine inmiş olacaktır. Sionizmin protokollarına göre, sürüleşen insanlığa İsrail oğulları çoban olacaklar ve cihan devletini kuracaklardır. Protokollarda sionizmin milletlere uyguladığı eğitim politikası şu şekilde belirtilmiştir.

«Müşterek terbiyenin hristiyanları ne hale getirdiğini siz de görüyorsunuz. Onların eğitim sistemine, içtimai nizamlarını sarsacak bütün ilkeleri sokmamız icab etmişti. Fakat biz iktidar mevkiine gelince, karışıklığa sebep olacak konuları terbiye programından çıkaracağız.» (8)

Millî Eğitimden mesul olanlar bu cümlelerden ibret alsalar ve programları millî bünyemizi sarsmayacak şekilde hazırlasalar en büyük hizmeti yapmış olacaklardır. Bugün eğitim sistemimizde millî bünyemizi zedeleyen binlerce pürüz vardır. Bu pürüz ve pisliklerin eğitim sisteminden ayıklanıp atılması milletimizin yıllardır özlediği gerçek reform olacaktır.

Bakınız Beynelmîl Sionizm; Bütün milletlere tavsiye ettiği hür eğitim hakkında gerçekte ne düşünüyor; Bu hür eğitim ki bugün dünyada serseri bir gençliğin meydana gelmesine sebep olmuştur. Bu hür eğitim ki milletini ve millî değerlerini inkâr eden insanların zuhuruına sebep olmuştur. Bu hür eğitim ki, milletimizi yok olusun eşğine getirmiştir.

«Hür eğitimi büsbütün kaldıracacağız.

Müfredat Reformu Hareketi

Ve EĞİTİM REFORMU

Talebe kulüplerde olduğu gibi, mektepler de de toplanabilecektir. Bu toplantılarda (tatil günleri) profesörler, fertler arasında ki münasebetlere, bitmez tükenmez çekememezlikler yüzünden husule gelen felâketlere, kısaca henüz dünyanın bilmediği yeni teorilere dair konferanslar vereceklerdir.» (9)

Tanzimattan sonra yıllar geçtikçe eğitimimiz tam millilikten uzaklaşmış, bu uzaklaşmayla birlikte milletimiz maddeten ve manen kayıp vermiştir. Simdiye kadar ara sıra yapılan müdahalelerden kesin bir netice alınamamıştır. Mahir bir ele, millî değerleri bayrak gibi dalgalandıracak bir reform kadrosuna şiddetle ihtiyaç vardır.

NETİCE

Türkiye'de yoğun bir eğitim buhranı vardır. Türkiye'de hüküm süren eğitim sistemi, ne ilmi, ne millî, ve ne de verimlidir. Eğitim sistemimiz tamamen millileşmeden ilmileşemez ve verimli olamaz.

Türkiye'de eğitimin asırlardır gayri millî bir biçimde devam edışı, milletimizin asırlardır çekmekte olduğu buhranla yakından ilgilidir. Yani eğitim buhranı, Türkiye'deki topyekün buhranın ayrılmaz bir parçasıdır. Eğitim buhranı, siyasî, iktisadî ve kültür buhranından ayrı olarak düşünmek intihar kadar tehlikelidir.

Milletimizin buhranı millî ideolojimizin iç ve dış düşmanlar tarafından gayri resmî hale getirilmesiyle başlamıştır. Öyleyse buhrandan kurtulmanın şartı millî ideolojinin ihya edilmesi ve tekrar resmîleştirilmesiyle mümkündür. Unutulmasın ki millet buhranı defedilmeden, onun bir parçası olan eğitim buhranı bitmeyecektir.

Türkiye'de eğitim buhranı kendini 1683 bozgunundan itibaren hissettirmeye başlamış, Tanzimat'tan sonra iyice artmış

tır. Tanzimat'la birlikte kesin bir taklitçilik başlamış, kendimizi inkâr etmişiz, yaşayış ve davranışlarımıza varıncaya kadar Avrupa'nın tesirinde kalmışız. İki asırdır Avrupa'yı taklit yarışındayız. Bu iki asırdan beri defaatla reform hareketlerinden geçtik. Her reform hareketi millî hayatımızı bir başka yöne çevirdi. Yapılan bütün reformların ortak bir karakteri vardı: Avrupa'yı taklit. Aradan tam iki asır geçti. Fakat henüz hiç bir müskülümüz hal olmadı. Hiçbir ızdırabımız dinmedi.

Bugün yine bir reformun eşliğinden adım attık içeri. Bu umumî reformun için de mevzuumuz olan eğitim reformu da var. Eğitim reformunun metod ve hedefleri bakanlık tarafından açıklanmıştır. Açıklanan hedeflerin bir kısmı belirsiz, bir kısmı şüp heli bir kısmı da kendi aralarında tezad teşkil etmektedir. Sudan bahanelerle İmam-Hatip Okullarının darbelenmesini milletimiz hoş karşılamamıştır. Halbuki eğitimde milletın istek, ihtiyaç ve arzularını hesaba katmak gerekmektedir. Dünyanın hiç bir verinde millete rağmen millet için girilen hareketler muvaffak olmamış, huzur getirmemiştir. Yurdumuzda yapılmak istenen son reformlar da bu umumî kaide-nin dışına çıkamazlar.

«Ekonomik insan yetiştirme», «iş için eğitim», «Üretim için eğitim», «Hür eğitim» v.s. gibi sloganlarla başlayan yeni eğitim reformu da geniş ölçüde Avrupa'dan mülhemdir. Beynelmilel güçler «Avrupa Devleti» idealine varabilmek için Avrupa'da millî olmayan bir eğitim sisteminin yerleşmesini istemektedirler. Ortak bir eğitim, ortak kafalar doğuracak, ortak kafalar, ortak bir devleti benimsevecektir. Türkiye'de yapılmak istenen yenilikleri bu açı

dan değerlendirmek havatı bir zarurettir. Yapılacak bütün reformlarda olduğu gibi eğitim reformunda da milletin istekleri vardır. Millet adına hükümet edenlerin bu isteklere kulak kapamaları ihanete denktir.

1 — Binlerce yıllık tarihımız incelen sin. Tarih boyunca bizi yükselten değerler tesbit edilsin ve ortaya çıkarılacak olan millî kültürümüzün istikametinde eğitimimiz tam millileşsin.

2 — Millet olma vasıflarımızı zedeleyecek her türlü hareketten sakınılsın. Özellikle yabancı devletlerden, sistem, usul ve metod getirilmesin.

3 — İmam-Hatip okulları hakkında verilen karar hissi olmaktan çıkarılsın ve milletin arzuları gözönünde bulundursun.

4 — Müfredat programları, ilkokuldan üniversiteye kadar gözden geçirilsin, millî değerlerimizi sarsan, ilme ve gerçeklere aykırı, bölücülüğe sebep olan unsurlar programlardan çıkarılsın. Yıllardır söylenemeyen gerçekler sarıflı verilerine oturtulsun.

5 — Öğretmenlerin, bu toprakları mübarek kanlarıyla sulayan şehitlerin iman ve ideallerine bağlı olmaları ve sapkın fikirlerle itibar etmeneleri sağlansın. Kafalarını gayri millî kültürlerin hamalı vapan ve milletimizi parcalamak isteyen eğitim mensupları millî eğitim camiasından ayırdedilsin ve cezalandırılsın.

Millî bir devlet, milletin haklı isteklerini yerine getirmelidir. Bu ana prensip ten dolayı, eğitim reformu, yukarıdaki millî arzulara uyduğu ölçüde değerli ve faydalı olacaktır.

(5) «Eğitim Reformunda Strateji ve Yöntem» 28 Temmuz 1971 — Ulus

(6) «Eğitim Reformunda Strateji ve Yöntem» 28 Temmuz 1971 — Ulus

(8) Yahudi Protokolleri 16. Fasıl. Belgeler Kemal Yaman. Shf. 133.

(9) Aynı eser Shf. 132.

1. GİRİŞ

Bu yazı dizisi, dünyada ve Türkiye'de ki eğitim bozukluğunun gerçek temellerini araştırarak ve «Orta Öğretimde Fen Öğretimini Yenileştirme Hareketi»nin gerçek değerini bu nokta-i nazardan ortaya koymağa çalışacaktır.

AMERİKA VE AVRUPA'DA MÜFREDAT REFORMU HAREKETİ

a. Reform Hareketinin Amerika'da Başlamasının Sebepleri Ve Bu Reform İçin Tespit Edilen Hedef:

1957 senesinde Rusların Sputnik adlı sunî peyki uzaya göndermeleri üzerine başta Amerika olmak üzere hemen bütün Avrupa ülkeleri bir aşağılık duygusuna kapılmış ve bu konuda Ruslardan geri kalmışlarının sebeplerini araştırmağa başlamışlardı. Uzay yarışını medeniyetin bir numaralı problemi olarak kabul ettiren basın, bu başına hakim olan malî oligarşinin isteği üzerine, Rusya'daki eğitim sisteminin incelemek üzere eğitim politikası çizicilerine bas kı yapıyordu.

Neticede National Science Foundation, Ford Foundation ve Alfred P. Sloan Foundation gibi kuruluşların beslediği «Orta Öğretimde Fen Programını Yenileme Merkezleri» kuruldu. Bu merkezlerin başcaları: Educational Development Center Inc., Biological Sciences Curriculum Study, The

Chemical Education, Education Materials Study, Educational Services Incorporated, School Mathematics Study Group, School Science Study Committee, Physical sciences Study Committee gibi kuruluşlardır.

School Mathematics Study Group'ta çalışan matematikçiler, orta öğretim müfredat programlarının, matematikteki yeni gelişmeleri de içine alacak bir biçimde yeniden hazırlanmasını ve konuların öğrencilere, onları ezberciliğe sevketmeyecek bir tarzda anlatılmasını tavsiye ettiler. Bu grup bun yazdığı yirmiyi aşkın örnek kitap bazılarını, daha ileride inceleyeceğimiz Türkiye'deki yeni matematik programının teşek külüne temel kabul edilmiştir.

İçinde Philip Morrison ve I. Bernard Cohen gibi Yahudilerin önemli roller oynadığı Physical Sciences Study Committee grubundan Haber Schaim ise, önümüzdeki ders yılında bizim okullarımızda da okutulacak olan kitabının (1) önsözünde: «...der sin amacı bütün öğrencilere fiziksel bilimler üzerinde ilk bilgileri vermek ve fende bilginin elde ediliş yolları hakkında bir görüş edinmelerini sağlamaktır... kullanılan yöntem, öğrencinin denemek ve denevler sonuçlarını öğretmenin yardımı ile değerlendirmeye yoluna gitmek yöntemiştir.» denmektedir. Böylece orta öğretimdeki fen müfredatının hedefi; kâinat hakkında bil-

gi edinmek için tek yolun «denemek ve deney sonuçlarını akılla yorumlamak» olduğunu propaganda etmek diye özetlenmiş oluyor.

b. Amerika'daki Müfredat Reformu Hareketi Avrupa'ya da Benimseniyor.

«İkinci Dünya Harbi'nden sonra Avrupa devletlerinin müsterek iktisadî meselelerini ele alan teşkilâtlar kurulmuştur.» Avrupa Kömür ve Çelik Birliği, «Avrupa İktisadî İşbirliği Teşkilâtı» bunlardan sadece ikisidir. 25 Mart 1957 tarihinde Avrupa Kömür ve Çelik Birliği'ne mensup altı devlet (2) arasında «Avrupa Ekonomik Topluluğu» veya ORTAK PAZAR anlaşması imzalandı.

(1) Fiziksel Bilimlere Giriş. Uri-Haber Schaim, Tercüme eden: Dr. Aytac Yalçın ve diğerleri, Millî Eğitim Basımevi, İstanbul, 1971.

(2) Hollanda, Belçika, Lüksemburg, Almanya F.C. Fransa, İtalya.

(Devamı var)

Çay Müstahsilinin Bitmeyen Derdi

Mahsullerimiz Gerçek Değerini Bulmayacak mı?

Çay dünyanın her yerinde içilen, fakat çok az memleketlerde yetiştirilebilen bir mahsüldür. Belli başlı çay istihsal edilen ülkeler Hindistan, Seylan, Japonya, Çin, Brezilya ve Endonezya'dır. Avrupa memleketlerinin hemen hemen hiç birinde çay üretilmez.

Türkiye'de ise çay için elverişli bölge sadece D. Karadeniz'dir. 1924 yılına gelinceye kadar, burasının çay için elverişli olduğu bilinmiyordu. İlk defa mahsul 1938 yılında alındı. Bundan sonra devletin teşviki ve Karadenizlilerin çalışkanlığı ile çay istihsalı hızla gelişti. Bu gün Türkiye'nin ihtiyacı karşılandığı gibi dışarıya da ihraç edilip, memlekete döviz sağlanmaktadır. Ancak elde edilen neticeler kâfi değildir. İmkânlar tam değerlendirilemediği için, hem Devlete az gelir temin edilmekte, hem de müstahsil sıkıntılı bir duruma düşmektedir. Çay üreticileri ve çaycılık birçok problemlerle karşı karşıyadır.

DÜNYANIN EN KALİTELİ ÇAYI

Dünyanın en kaliteli çayı nerede yetiştirilir diye sorulsa, çoğumuzun aklına Hindistan, Seylan gibi memleketler gelir. Halbuki gerçekte bu böyle değildir. Esasında dünyanın en kaliteli çayı Rize'de yetişir. Hislerimize kapılıp bu iddiada bulunduğumuzu sanmayınız. Çaydan anlayan herkes bunun böyle olduğunu kabul eder. Meselâ Londra'nın belli başlı çay firmalarının mütehassıs olarak kabul edilen R. O. Mennel şöyle diyor : «Rize çayı Seylanda gördüklerimizden daha üstündür. Böyle bir çay Avrupa'nın hemen her yerinde büyük kolaylıkla satılabilir...»

Şimdi aklımıza, «Şu bizim içtiğimiz, ne rengi, ne kokusu olmayan, ot gibi çaylar mı dünyanın en kaliteli çayı?» diye bir soru gelebilir. Ve bu soruyu sormakta da tamamen haklıyız. Şüphesiz içtiğimiz çayların kalitesi bozuktur. Ancak bu kalite bozukluğu Rize toprağından değil, yaş çayın iyi işlenmemesindenidir.

FABRİKA YETERSİZLİĞİ

Rize'de yetiştirilen çayın tamamının işlenebilmesi için yeteri kadar fabrika yoktur. Kapasitesi 150 ton olan fabrikalar, icabında 300 ton yaş yaprak işliyor. Kapasitesi 150 ekmek

olan fırına 300 ekmek atarsak, hamurlar birbirine karışır ekmekler iyi pişmez, kalite düşer. Bunun gibi bir çay fabrikası günde 150 ton yerine 300 ton yaş yaprağı işlerse ister istemez kalite düşecektir.

İkinci bir husus çayın neme karşı çok hassas olmasıdır. İyi ambalaj yapılmaz ise %20 civarında nem lenir. Halbuki %15 nisbetinde nemlenen çay artık çay değil, ottur. Bunun için ambalajlanmasına çok dikkat etmek icap eder. Ambalajın Jelâtinle yapılması zarureti buradan doğar. Bizde ise ambalaj işine giren alâka gösterilmediği gibi, paketlenme işlemleri, Rize'de değil de ta Ankara'da veya İstanbul'da yapılmaktadır. Tabii ki; çay buraya gelinceye kadar nemlenecek ve kalite diye birşey kalmayacaktır.

KAÇAK ÇAYLAR NEREDEN GELİYOR

Piyasada bol miktarda kaçak çaya rastlanmaktadır. Eski Tekel Bakanlarından birinin açıklamasına göre Türkiye'de tüketilen çayın dörtte biri kaçaktır. Çayın çok yer kapladığını düşünenecek olursak bu kadar miktarın sınırlardan girmesi mümkün değildir. O halde kaçak çay diye piyasaya sürülen çaylar nereden geliyor? Rize'li çay müstahsilleri bunun, çeşitli oyunlarla Tekel'den kaçırıldığını iddia etmektedirler. Şöyle ki : Rize'den 5 kilo olarak çıkan çay, İstanbul'a gelinceye kadar % 20 nemlendiği için 6 kilo olmaktadır. Bu fazla miktar kaçak olarak piyasaya sürülmektedir. Ancak kaçak çayların kalitesi ile diğer çayların kalitesi farklıdır. Bu kaçak çayların dışardan geldiği ihtimalini kuvvetlendiremez mi diye aklımıza bir soru gelebilir. Bunun için burada izah edilmesi gereken bir mesele daha vardır :

Fabrikalarda her zaman kapasite nin üzerinde çay işlenmektedir. Normal hallerde yani yaş yaprak çok yığılmadığı zamanlarda, kalite gayet yüksektir. İşte bu yüksek kaliteli çay, kaçak çay diye piyasaya gizli olarak sürülüyor. İkinci bir hususta dışardan hiç kaçak çay gelmiyor değil. Fakat dışardan gelen çok azdır. Doğrudan doğruya müstahsılın diline düşen bu husus tüyler ürperticidir.

ÇAY İTHALİ MESELESİ

Bundan bir müddet önce Tekel Bakanı dışardan kaliteli çay ithal edilip, Rize çayı ile karıştırılacağını ve böylece piyasadaki çayların kalitesinin yükseltileceğini açıklamıştı. Bakın bu konuda Rize'nin Akpınar köyü çay müstahsillerinden Mehmet Çelen ne diyor : «Biz bunun doğru olduğuna inanmıyoruz. Bizim çayımız dünyanın en kaliteli çayıdır. Müstahsil olarak çayımızı zamanında toplayıp fabrikalara teslim ediyoruz. Ancak orada derhal işlenmiyor. Bekletiliyor. Bir de normal kapasitenin üzerinde işlenince, kalite düşüyor. Yalnız bu sene oldukça hassas davrandılar. Bu seneki kalite, geçen senelere nazaran daha yüksek olacağını tahmin ediyoruz. Millet çayın kalitesinin yükseldiğini görünce, sebebini araştırarak. Ve görecektir ki; Rize çayı gerçekten kaliteli imiş, lâkin yöneticilerin kabahatından dolayı kalite bozuluyormuş. Halk bunu anlayacak. Onun için idareciler eski suçlarını gizlemek istiyorlar. Yoksa dışardan çay ithal edileceğine, edilse bile bu yüzden kalitenin yükselceğine biz müstahsil olarak inanmıyoruz.»

Ayrıca Mehmet Çelen Rize'li çay müstahsillerinin derdini şu cümlelerle dile getiriyor :

«Biz en fazla üzen meselelerden biri de parmaklarımızla topladığımız yaş çay yapraklarının, fabrika yetersizliğinden işlenemeyip, büyük bir kısmının denize döklmesidir. Devletten fabrika yapmasını istiyoruz. Mebuslara ve diğer ilgililere zaman zaman dilekçelerimizi iletıyoruz. Ancak beklediğimiz ilgiyi göremiyoruz. Bir defasında Milletvekillerinden gelenler olmuş. Konuştuk güya derdlerimizi soruyorlar. Arkadaşlarımızdan biri «Binbir güçlüklerle topladığımız çay, fabrika azlığından çürüyor, denize dökülüyor. Bizim emeğimize, alın terimize yazık değil mi?» deyince, milletvekili olan adam ne dese beğenirsiniz. «Sen ürettiğin çayın parasını alıyormusun? gerisine karışma.» Şaşırarak kaldık. Niye daha fazla çay üretilip dışarıya satılmasın? Memlekete para gelmesin? Bundan kim zarar görür? Devletin belki buraya yatıracak daha fazla parası yoktur. Ona da çare bul

— Çay müstahsili, milli gelirin kâfi miktarda değerlendirilmesi için her türlü fedakârlığı yapacaklarını, fabrika kurabileceklerini; yalnız bu konuda kendilerine mesullerin öncülük etmelerini istemektedirler. Bu yapıldığı takdirde, dünyanın en kaliteli çayının, memleketimizde yetiştirileceğini ve piyasaya sürülebileceğini söylemektedirler. Ve Gümrük ve Tekel Bakanı Haydar Özalp'tan ilgi beklemektedirler.

Biz müstahsil olarak yapılacak olan fabrikalara ortak olmayı, gerekli parayı temin etmeyi canı gönülden arzu ediyoruz. Hattâ bu teklifi de iletmiş olduk, gene ses çıkmadı.

Doğu Karadenizin başka gelir kaynağı yok. Çay ekilmeyen iken halk gurbete çıkıyordu. Ta İstanbul'da veya diğer büyük yerlerde evinden, çoluğundan, çocuğundan senelerce, uzak yaşamak mecburiyetinde kalıyordu. Çaya gereken önem verilmeyince, tedbir alınmazsa Rize'ye, bütün memlekete çok yazık olur. Yeni fabrikalar yapılmazsa halk yine gurbete çıkmak mecburiyetinde kalacaktır.»

NETİCE

Netice olarak şunu söyleyebiliriz ki; çay istihsalı, hem Doğu Karadeniz halkının geçim kaynağı olması bakımından, hem de milli ekonomiyi temin ettiği faydalar yönünden çok önemlidir. İstihsalın artırılması, kalitenin yükseltilmesi için yeni fabrikaların yapılması şarttır. Ambalajlamayı, Jelâtinle yapmak ve paketlenme işini Rize'nin içinde inşa edilecek fabrikalarda bitirmek, Türk çayını dünyada aranır hale getirecektir. 1972 Bütçesi hazırlanırken Hükümetin ve Parlâmentonun Çay mevzuuna gereken önemi vereceğini ümit etmekteyiz...

SİYASİ KRİZLERİN SEBEBİ

(Başarılı sahife 5'te)

verdiği gibi, ilmi kabiliyet ve zihniyetlerini birbirlerine sunup gelmişlerdir.

Kaldı ki, kendi maarifimiz kendi çocuklarına anlatmasa da, «batı»nın bugünkü teknik seviyeye yükselmesi, İslâm'ın ve milletimizin bir hizmetidir. Bugünkü teknik buluşların temelinde, müslüman milletlerin ve özellikle milletimizin ilim adamlarının buluşları yatmaktadır. Bunu, öğrenmek için değil, gerçek bu olduğu için naklediyoruz. Kendi tarihimizi, büyük milletimizin büyük hizmetlerini bilmeyişimizin acısını ve mahrumiyetini çekiyoruz. Kendi mîras ve kabiliyetlerimizi geliştirip de vâm ettiremeyen aydınımıza da, milletin dargın olduğunu hissediyoruz.

Hem aynı zamanda, yukarıda da ifade ettiğimiz gibi, bir başka millettten bir şeyler almak büyük bir aşağılık duygusu içinde, o millete kâpılanmamızı gerektirmez ki. Teknik imkânlar son noktasına kadar alınır, millet olarak faydalanacağımız hususlar hiç ihmal edilmeden kazanılır ve fakat kendi tarih şuurumuzun, milli ideallerimizin potasında eritilen bu imkân ve kabiliyetler, yüce milletimizin hizmetine verilir. İdeallerinin tahakkuk ettirilmesinde bir vasıta olarak kullanılır. Herşey, milli idealler için ve her şey, milli ideallerin hizmetinde.

KENDİMİZE DÖNELİM

Çeşitli buhranların ve sıkıntıların kucağında ve zavallı yalnızlığı içinde çürüyen insanlık, bugün yeni bir

çıkış yolu aramaktadır. Önümüzdeki yıllar, milletlerin, yeni bir sistem özlemi içinde, kendi kendilerini yıkıp biteceği yıllar olacaktır. Milletlerin ve sistemlerin temelinde görülen bu çatlaklık, şimdiden hissedilmeye başlamıştır.

Milletlerin, büyük gürültülerle hissedikleri bu çöküntü ve yıkımın altında, millet olarak kalmamıza, gönlümüz tahammül etmez. Gerek milletimizin ve gerekse bütün insanlığın yıkımını durduracak tek sistem ve tek ideal kendi milli sistem ve idealimizdir.

Gerçek mütefekkirler ve kısır düşünün kabuğunu çatlatarak insanlığın geleceğini düşünen büyük ırdırap adamları, ecdadımızın hayat felsefesini, ilmi ve medenî müesseselerini tetkik etmekte ve milletlere bir ideal olarak sunmaya büyük bir temayül göstermektedirler. Bunlardan

meşhur tarih felsefecisi Arnold Toynbee bu temayülü gizleyememekte ve aynen şöyle demektedir:

«Bugün batılı bilginler, gün geçtikçe Osmanlı tarihine daha çok ilgi duyuyorlar. Bu ilginin ileride daha da artacağına inanıyorum. Osmanlı'nın muvaffakiyetini kendi muvaffakiyetim olarak görüyorum»

(Hayat Tarih Mecmuası Sayı: 12, Ocak 1969)

Çeşitli reformlara ve idari denemelere giriştiğimiz bu günlerde, her biri yeni bir buhran doğuracak gayri milli prensiplere değil, kendi aslı kaynağımızın verilerine dayanalım. O zaman göreceğiz ki, asırlık buhranlarımız dönecek: devletimiz, tarihindeki şerefli tahtına oturacak, milletimiz, büyük bir millet olmanın sonsuz zevkini tadacaktır.

Milletimiz, hasretini çektiği bu ideal günlere kavuşacaktır.

Esir Milletler Hürriyet Koşusunda

Şimdi Bayrak Hırvatistan'da

Bütün insanlığın feryadı «insanca yaşamak istiyoruz!» Topla, tankla, atomla susturulmak istenen bu feryatlar, birleşiyor ve zulme karşı isyan ediyor. İşte bu isyanlardan bir yenisi daha, Yugoslavya'da Tito'nun müessesiliğini yaptığı komünizme karşı oluyor. Fakat dışarı sızabilen haberler mahdut. Çeşitli kaynakların bildirdiğine göre, Yugoslavya'nın eyaletlerinden biri olan Hırvatistan'da üniversite talebeleri 23 Kasım 3 Aralık tarihleri arasında boykot yapmışlardır. Komünist baskıları protesto maksadıyla yapılan boykot hareketini, işçiler işyerlerinde grev teşebbüsleri ile desteklemişlerdir. Zulümden, vahşetten ve kanlı terörden yılan Hırvatistan halkının da desteğine mazhar olan bu protesto hareketi Komünist idarecilerde panik meydana getirmiştir. Derhal faaliyete geçen Yahudi Tito, Hırvat Komünist Partisi içinde büyük değişimler yapmıştır. Hırvatistan Merkez Komitesi üyeleri derhal vazifelerinden alınmış ve haklarında soruşturma açılmıştır.

Hırvatistan BU HALE NASIL GELDİ?

Hırvatistan; Yugoslavya'nın federatif altı eyaletinden birisidir. Eyalet merkezi Zagreb'tir. 1945 yılında, eski Hırvatistan (Skovenya, Bosna, Hersek dahil) Tito tarafından işgal edildikten sonra, Reisicumhur Milliyetçi Dr. Ante Pavelic yönetimi yıkılmış, bir kısım Hırvat idareciler kaçma fırsatı bularak, çeşitli devletlere iltica etmişlerdir. Daha ziyade ilticalar Almanya'ya olmuştur.

Komünizmin kanlı vahşeti içerisinde, hertür lü imkânları elinden alınmış bir vaziyette kalan Hırvatların hürriyet mücadeleleri Almanya'da çıkardıkları gazetelerle hür dünyaya duyurulmak istenmiştir. Almanya'da Hırvatska Gruda (Hırvat İskeleti) ve Hırvatska Dırzava (Hırvat Devleti) isimli iki gazete, Hırvatların komünizme karşı mücadelelerinde yegâne vasıtalarıdır.

MİLLİ UYANIŞLAR TARİHİN AKIŞIDIR

Yugoslavya'da bu hareketler ilk değildir. Tabii ki son olması hiç mümkün değildir. Çünkü insanlık insanca yaşamayı istemektedir.

Bu türlü protesto hareketlerine komünist ülkelerde hergün rastlanmaktadır. Bizim duyabildiklerimiz, demirperde gerisine sızanlar, duyurulmaması mümkün olmayan, hafif protestoların çok ötesinde, isyan mahiyetindeki hadiselerdir.

Üç sene önce Yugoslavya'dan yine aynı feryatlar, demir perdeleri yırtarak gelmekteydi. Üniversite talebelerinin rejime karşı ayaklandıkları, halkın mevcut sisteme isyan ettiği gelen haberlerin esasını teşkil ediyordu. Yapılan isyan hareketlerinde istenen haklar şöyle sıralanmaktadır:

- Sosyal eşitlik.
- İşsizlik problemlerinin çözülmesi.
- Halkın sosyal hayatının insani gerçeklere uygun olarak tanzim edilmesi, demokratik hakların korunması.
- Millî bütünlüğü koruyacak, kendi kendimizi idare edecek hakların verilmesi v.s.

Bu istekler bir sosyalist ülkede halkın idarecilerden, o sistemin bekçilerinden istedikleri haklardır. Hem de, sosyalist hareketlerin yeni başladığı memleketlerde «örnek sosyalist ülke» olarak gösterilen Yugoslavya'da.

O zaman kanla susturulan bu feryatlar, bugün daha gür olarak yeniden gelmektedir. Yine istekler aynı. Bir sürü olarak bırakılmak istenen Hırvatlar, millî istiklallerinin temini için muhtariyet ve bir millî ordu kurulmasını istemektedirler. Artık başkalarına köle olarak, gayri insani bir hayat yaşamaktan bıkan milletlerde, bu gibi isyan hareketleri her an rastlanan hadiseler olmuştur. Komünizmin Bulgaristan'da, Ro-

— İran Şahı Rıza. İslâm ülkelerini parçalamak ve yutmak gayesini güden komplolara karşı uyanık olmalı

— Yugoslav Devlet Başkanı Yahudi Tito. Sistemi ile beraber çöp sepetine atılacağı günler yakındır.

manyada, Macaristan'da, Çekoslovakya'da, Türkiye'de ve emperyalizmin kurduğu diğer ülkelerde, millî kelimesinin karşılığı olabilecek her türlü değerleri, yok etmek için giriştiği gayretler boşa çıkmaktadır. Her türlü asimile hareketleri, beyin yıkama faaliyetleri, işkence korku ve terör millî uyanışlara mâni olamamaktadır.

KOMÜNİZMİN ÇÖKÜŞÜ DÜRDÜRÜLMÜZ

Kızıl emperyalizme karşı yapılan bu protestolar milletlere hürriyet kapılarını açacaktır. Demirperdelere vurulan bu darbeler, parça parça indirilirse tesiri mevzi kalır. Ancak, aslında küçük ve cılız gibi gözükse de dev darbeler birleşirse nice ejderhaları parçalayacak kudrete sahiptir.

Komünizmin ilk kuruluşundan zamanımıza kadar takip ettiği yol, milletler üzerinde silah tehdidi ile bir asimilasyon faaliyetidir. Fakat bu faaliyet istenilen neticeyi vermemiştir. Milyonlarca insan canı pahasına gayri insani düşünceleri reddetmiştir. Her fırsatta isyan etmiş ve bu zulme son vermek istemiştir. Ne var ki kendisi gibi olan diğer kuvvetlerle birleşmek imkânını bulamamıştır. Bunun için yaptığı hareketlerin, döktüğü kanların, verdiği canların karşılığını alamamıştır.

Komünizm çökecektir. Ama bütün mazlumlara birleştirilecek, onların kuvvetlerini aynı istikamete sevkedecek bir el lâzımdır. İşte komünizmin çöküşü bu el vasıtasıyla hızlanacak ve kurtuluşa ulaşılacaktır.

Emperyalizmin Yeni Bir Harp Sahası: BASRA KÖRFEZİ

«İngiliz kuvvetlerinin 25 Nisan 1971 de Basra Körfezinden çekilmesiyle birlikte Ortadoğu'nun çehresi değişmeye başlayacaktır. Bir tarafta Arap-İsrail harbi devam ederken, bir taraftan da muhtemel bir İran-Irak savaşı tehlikesi başgösterecektir. Bu her iki devletle de komşu olmamız münasebetiyle, meydana gelecek hadiseler milletimizi yakinen ilgilendirecektir.»

Okuduğunuz cümleler Yeniden Millî Mücadele mecmuasının, 30 Haziran 1970 tarihli, 22. sayısından aynen alınmıştır. Ve İngilizlerin İran körfezinden çekilmelerinden sonra meydana gelecek hadiseleri işaret etmektedir. İşte bugün, bir buçuk sene önce işaret edilen tehlike, tatbikat safhasına konmaktadır.

YENİ BİR HARP SAHASI DAHA...

İran kuvvetlerinin, İran körfezinin giriş kısmındaki Ebu Musa adasını işgal ettikleri ve ada da askeri teşkilât kuracakları bildirilmektedir. İran'ın bu hareketi çeşitli protestolara yol açmıştır. Bu arada Irak, İran ve İngiltere ile diplomatik ilişkilerini kesmiştir.

Beynelmîlî politika bu oyunu nasıl hazırlamıştır. Onu görelim. İngilizler İran Körfezinde bulunan Arap Emirliklerini tamamen kontrolleri altına almışlardır. Emirliklerin idaresine İngiliz menfaatlerine sıkı sıkıya bağlı birisinin getirilmesi kararlaştırılmış ve 30 Mayıs 1968 de İngilizlerin buradaki üslerini boşaltma kararı verdikten 3 ay sonra emirlikler federasyonu kurulmuştur. Bu federasyon iç problemlerin baskısı altındadır. Politik sahada ve ekonomik görüşlerdeki farklılıklar, geleneksel kabile rekabetlerinin şiddetini daha da artırmıştır.

İngilizler kurmuş oldukları bu federasyonun silahlı kuvvetlerini eğitmek istemektedirler. Ve İngiliz harp gemilerinin bulunmasını da isterler. Buna ilâveten ABD denge sağlamak maksadıyla harp gemilerini körfeze getirmiştir. En önemli mesele Avrupa'nın petrol ihtiyacının yüz de 80'ninin Ortadoğu'dan temin edilmesi ve bunun da yüzde 50 sinin Basra Körfezi bölgesinden nakledilmesidir. Rusya'nın ta 19. cu asırdan beri Basra Körfezi ve Hint Okyanusu üzerindeki niyetleri de gözönünde bulundurulacak olursa bir harbin beynelmîlî politika yönünden zarureti ortaya çıkar.

Hele Hint-Pakistan ve Arap-İsrail harplerinin devam ettiği bir ortamda İslâm milletlerini ayrı ayrı yerlerde meşgul ederek, birleşmelerinin mutlak surette önlenmesi ve harbin prensibine uygun olarak teker teker yok edilmesi düşünülmüşse işin gerçek yüzü iyice anlaşılır.

Beynelmîlî politika yön veren Yahudilik, milletleri birbirlerine kırdırarak gizli ve gerçek emperyalizmini devam ettirmektedir. Kendisine karşı ittifak edebilecek ve dostluklar kuracak milletleri çeşitli oyunlarla meşgul etmektedir.

Ortadoğu'da kuvvetli bir İslâm milletleri ittifakının kurulması, her bakımdan Beynelmîlî Yahudiliğin menfaatlerine aykırıdır. İşte bunun için İngiliz, Amerika'sı ve Rusya'sı elele vermek suretiyle Arap devletlerini birbirine düşman haline getirerek, iğrenç menfaatlerini devam ettirmektedirler.

İran'la, Irak arasında meydana gelecek muhtemel bir harbin sonucunda, zaten komünistleşmiş olan Irak tamamen Rus hakimiyetine girecek, İran'ın yapacağı lüzumsuz çıkışlar ihtilâfı körükleyecek, gerek Irak'ın gerek İran'ın mevcut kuvvetleri harp sahalarında tükenerek İran körfezi Rusya'ya terk edilecektir. Böylece Rusya Hint Okyanusuna rahatlıkla açılacaktır.

Bu tehlikeler karşısında Arap ve İran devletlerinin yapacakları en uygun hareket, aralarındaki anlaşmazlıkları kaldırıp müsterek düşmana karşı birleşmek olmalıdır.

Millî Mücadele Şairi Akif'in Mısralarında Buhranlarımız

Son tarihimizin buhran şairi, ızdırıp şairi ve millî mücadele şairi M. Akif Ersoy 35 yıl evvel 26 Aralıkta âhirete irtihal etmişti. ızdırıp şairi, buhran şairi dedik. Çünkü insanlığı huzura kavuşturan bir ideoloji sahi bi milletimiz, sonu gelmeyen mağlû biyetlerle vatan topraklarını kaybet tikten, ordularımız Viyana kapılarında, Macar ovalarından, Moskof cep helerinden binlerce, onbinlerce şehid bırakarak, kan ve göz yaşı dökerek çekildikten sonra güneş bat mayan imparatorluğumuzun, içten ve dıştan ihanetlerle parçalandığı ve yokluğa terk edildiği sıralarda mil letin dertleri ve hayat tehlikesi ü zerinde titreyen kelime kelime, mıs ra mısra, şiir şiir pür samimiyetle me mlekletin buhranını en içli bir şekilde gösteren şairdir Akif.

O, önce siyasi sonra askerî buh ranımızın neticesi olan Balkan harp lerinde; Bulgarın kanlı süngülerinde, Yunan'ın pis çizmeleleri altında aç-susuz can veren şehidleri, şehid lerden geriye kalan himayesiz ve pe rişan topraklarımızı, acıyla ve has retle tutuşan kalpleri, yıllardır sil inmeyen gözyaşlarını, harçerleri yırtarak kopan feryatları; duya du ya, ağlaya ağlaya anlatmış şiirlerine mevzu yapmıştır. Akif'in memleketi mizin hamisiz, kanlı ve yürekler par çalayan hafini seyreden gözlerinden inen her yaş damlası bir şiir olmuştur. «Acızın gıryesidir, çünkü büt ün âsârım» demiştir O kendi ağla dığı gibi, kendini yiyip bitirdiği gi bi herkesin de elem duymasını, mil let buhranına, düşman işgaline kar şı tedbir ve çare bulmasını istemiş. önce;

«Civarın, manzaran, cevvin, muhi tın her yerin matem
Kulak ver çarpıyor bir matem
kalbinde bin âlem»

Dedikten sonra;

«Gitme ey yolcu, beraber oturup ağlasahm
Elemim bir yüreğin kârı değil paylaşalım.»

yalvarmış, fakat değil millet ızdırabı na ağlamak, Yunan palikaryalarını alkışlayıp, onların göz yaşı bilmez, merhamet tanımaz vahşetini:

«Vur eski kölesi utandır onu»
diyecek kadar alçaklaşan ve adile sen hainler de oldu mu:

«Tükürün milleti alçakça vuran darbelere

Tükürün onlara alkış dağıtan kah pelere»

diye onlara karşı keskin hücünü, sön mez kinini göstermiştir.

Akif, Akdeniz'de izinsiz kuş uçur mayan, dünyanın en kudretli donan ması olan donanmamızın, Baltık de nizlerine kadar Hak'ı haykıran or dumuzun; kudretli sanatıyla,

«Donanma, ordu yürürken muzaf feren ileri

Üzengi öpmeye hasretti garbin el çileri»

Buhranımızın tek sebebi olan, dev diye sen ve şakrak öten bülbulü o lurken, hemen hale dönerek,

Şarkın ki mefahir dolu mazi-i ke mâl

Yârap ne onulmaz yaradır şimdiki halı»

demiş, artık bundan sonra da; teker teker buhranları sıralamıştır:

betimize hainlerin, ajanların hiç de ğilse liyakatsiz fertlerin hakim ol ması ve gayrı millîlik çamurunu bu laştırmaya başlaması dolayısıyla, pe rişanlık içine düşen vatanımız için, «Vatanın takatı yoktur yeniden ihmale

Dolu dizgin gidiyor baksana izmi lâl»

Uyanak ve yanık mısralarını diz miş, ecphelerden, ka. uessiz babasız dönenlerin, dul kalanların öksüz ve yetim kalanların, himayesizlerin a cıklı halini de,

«Şu, naşı kanlı çarıkla çigne nen kızlar

Şu, hanedanı sönenler; şu hanü mansızlar.

Şu, ümmühat-ı perişan, şu derbe der evlâd

Şu saç yolan ninesikler şu inleyen eesad»

Dul kaldı kadınlar, babasız kaldı çocuklar

Bir gıryede bin ailenin matem i çağlar

diye kafiyelemiştir. Yine Bulgar Yunan zulmünde işgal günlerinde millî değerlerimizin, ecdad yadigarı eserlerimizin mağduriyetini dolayı sıyle düşmanlarımızın ecdadımıza ve ideolojimize düşmanlıklarını aruz vezinlerini taşıyan ifadelerle anlat mıştır.

«Sen işin yoksa namaz kılmak içi mecid ara

Kimi camilerin artık kocaman bir opera

Kiminin göğsüne haç, boynuna takmışlar çan

Kimi olmuş balo vermek için âlâ meydan»

İçten gelen bir hisle:

«Helâki boyladı âtiye attığın her adım

Değilse hangi hezimet çıkar ki uğramadım?

Yığınla kül kesilen yurdumun ha yaleti mi?

Vatansız ümmetimin derbeder, se faleti mi?

Yerinde yeller esen mabedim mi türbem mi?

Bursa'da Orhan Gazi'nin türbesi nin Yunan kumandanı tarafından tekmelenmesi ve çignenmesi üzeri ne:

Ne hüsrandır ki: Şarkın ben vefa sız kansız evlâd,

Serâpâ Garb'a çignettim de çık tım hâk-ı ecdadı!

Ne zillettir ki nâkus inlesin bey ninde OSMAN'ın,

Ezan sussun, fezalardan silinsin yâdi MEVLÂ'nın;

Ne hicrandır ki: en şevketli bir mazi serabolsun;

O kudretler, o satvetler harabol sun türabolsun;

Çökük bir kubbe kalsın mabedin de YILDIRIM Han'ın;

Şenaatlerle çignensin muazzam kabri ORHAN'ın;

Millî şairimiz Akif imkânsızlıklar içinde, yokluklar içinde büyümüş ve maddî bir çok talihsizliklerle zor durumdaki kalmış, milletimizin feda kâr bir evlâdıdır. Fakat kendi şah sı ızdırabına sıkıntısına hiç aldırdığı yoktur, onun esas derdi millet buh ranıdır:

«Hanümanlar çöküyor, zelzele yal mız bana mı?

Ortalık can çekişirken açamam ben yaramı»

Bir gün hainlerden değilse gafil lerden bir grup kendisine kör der ler, sağır derler, hakir görürler. Fa kat o hiç kızmaz, cevabını endaktik nazikâne ve imanını haykırarak ve

«Evet beynim sağırdır kâinatım çünkü hep feryat

Gözüm görmez evet zira muhitim hep karanlıktır.

İşitem başka bir ses milletim eylerken istîmdad

Fakat sinemde imanım müebbed fecri sadıktır.»

Şimdi, Akif'in şiirinde buhranları ayrı ayrı görelim.

SIYASİ BUHRANIMIZ

Devletimizin millî politikaya sa hip olduğu, liyakatlı fertlerin elinde yükseldiği devirlerde topraklarımız bugünkü topraklarımızın sekiz misli büyüklüğündeydi. Bu topraklarda di li, rengi, ırkı ayrı ayrı olan millet ler tek bir ideolojinin çardağı altın da millî bir devletin himayesinde huzur içinde yaşıyorlardı. Düşman lar işte bu milleti parçalamak ve yok etmek için devletimizde siyasi buhranlar doğurdular Mağlubiyetle rin öntü alınmaz oldu. tefrika aldı yürüdü, kardeş kardeşe düştü. İşte Akif bunları en güzel şekilde aruz kalıplarına sığdırıyor:

Bambaşka iken herbirinin ırkı, lisanı;

Ahlâkı, telâkkileri, iklimi, cihanı. Yekpare kesilmiş tutulan gaye için de,

Vahdetten eser yok bir avuç hal kın içinde!

Hiç görülmüş müydü olsun kayd-ı Böyle olmuş muydu millet can evinden rahnedar

Cemiyette bir fırka dedik tefrika çıktı

Sapsağlam iken milletin erkânını yıktı

Acaba mazisi şerefle dolu, tarihi zaferle dolu millet, bu buhrana ken di kendine mi düştü? Nasıl olur da vahdet târümâr

asırlarca Moskof'a karşı, Haçlı sü rülerine karşı aynı imanla, aynı he yecanla çarpışanlar, vatani koruyan lar şimdi birbirleriyle uğraşıyorlar? Birbirlerini yiyorlar? devletleri kud retini kaybediyor? İşte Akif bunu da ihmal etmiyor bizi bu hale geti renlerin bulunduğunu gösteriyor:

«ne bahtı kapkara milletmişiz ki dünyada

Şu beyni kurtaralım der, koşar ken imdada

Beş altı pençe bir olmuş boğaz lamakta bizi

Silindi gitti hilâlin şu anda belki izi»

«arın boyunca milletimiz devleti ne olan kan ve can borcunu, ter bor

cunu ödemiş, korumuştur. Uğruna yüzbinlerce şehid evlâdını topra ğı gömmüştür. Devlet de milleti adale le idare etmiş, huzur içinde yaşa mış, ideallerini hayat haline getir miştir. İdeallerinin sembolü sanca ğı düşürmemiştir. Akif'in dediği gi b işte bugün de millet beyni olan dev letini kurtarmaya koşarken düşman lar buna imkân vermiyor. Topyekün imhaya çalışıyorlar. Millî şairimiz devam ediyor:

«Akiz vesayeti altında İngilizle Rus'un

Sülük benizli vasiler ne emdiler kanını

Mecali kalmadı artık çıkardılar canını»

Evet uzun zamandan beri Rusya sıcak denizlere (Akdenize) inmek iç in çalışıyor, Osmanlı devletini yıpratmak ve yok etmek için uğraşı yordu. Bunun için ona asırlık düş man denmişti. Yine İngiliz de her devirde Osmanlıyı yıkmak, toprakla rına ve zenginliklerine elkoymak is tiyordu, bunun için de ajanlarıyla ve ittifak perdeleri altında her za man bizi arkadan vurmıştu. Bunu da milletimiz kahpe İngiliz olarak tanımış ve hâlâ da öyle bilmektedir (Devamı var)

İftiralar ve Cevaplar

Bay Toker Gerçekleri Tahrif Ediyor

Mücadele Birliğinin, 1968 Çek İşgalinde Emperyalizmin Maskesini Yırtan Bildirisi

29

(Geçen sayıdan devam)

Bu hain plânın gelişmesini dikkatle takip edeceğiz. Ve imkânlarımız nisbetinde, millete hazırlanan tuzakları ve demokratik mücadele yollarını bildireceğiz.

Vazifemiz, milletimizin politik sorununu yükseltmek ve beynelmilel kuvvetlerin oynadığı iğrenç oyunları bütün çıplaklığı ile açıklamaktır.

Bütün maskeli ve maskesiz millet düşmanlarını korkutan, düşündürten açıklamalarımız devam edecektir.

Bize yapılan iftiralar, tehditler bizi yolumuzdan çevirmeyecektir. Zira biz; haklı bir davaya dayanıyoruz. Zira biz; milletin müdafaası gibi şerefli bir davaya bağlıyız.

Bunun için, milletimiz «buhrandan kurtuluş mücadelesi»nde mutlak muvaffak olacaktır.

Zafer Hak'ın ve Hak'ka inanana-rındır.

Yaşasın millet.

Kahrolsun millet düşmanları.

MÜCADELE BİRLİĞİ İSTANBUL SANCAĞI

Şimdi Komünizmin Çekoslovakya'ya saldırısını tahlil eden, unutulmaz bildiriyi okuyalım.

MÜCADELE BİRLİĞİ'NİN ÇEKOSLOVAK HADİSELERİYLE İLGİLİ İKAZIDIR :

Büyük Türk Milleti,

Milletimizin ve insanlığın alçak düşmanı Kızıl Rusya, cinayetlerine bir yenisini daha ilâve etmiş bulunuyor. Kendisine yapılan hayvanca bas kılara tahammül edemeyen, bir esir-sömürge memleketi Kızılar işgal etmiş bulunuyor. 20 seneden beri komünist zulmü altında inleyen Çek halkı, memnuniyetsizliğini muhalefeti belli etmekteydi. Çekoslovakya'nın bütün ekonomisini kukla komünist partisi vasıtasıyla sömüren Kızıl Ruslar, her türlü zulmü icra ettiler. Halk bu acıya, bu ızdıraba tahammül edemezdi. Halkın baskısı, Çek komünistlerini tavizler vermeye sevketti. Halk yavaş yavaş kazandığı hürriyet kırıntılarını yaşamaya başladı. Rus zulmünün kurbanları, Çek milleti için çalıştıklarından dolayı hapsedildiler, cezalandırıldılar serbest bırakıldılar. Bu hal, yani komünist hakimiyeti altında yaşayan bir milletin, kendi hayatını kendi kurma arzusu, Rus ayısı tarafından hoş karşılanamazdı. Zira dünya komünizmi Rus emperyalizmine dayanır.

1948 den beri Çekler komünizmin zulmünü gördüler. Acıların en ızdırabısını yaşadılar. Bu ızdırabı, bu zulmü evlatlarına, kardeşlerine açıkladılar. Gizlenen cinayetler kâtiler, alçaklıklar ortaya çıktı.

Şimdiye kadar söylenemeyen cina-

yetlerden birkaçını nakledelim. 31 Mart 1968 de yapılan bir toplantıda bir kadın, «Mecburi çalışma kam-pında çektiği acıları, ağır çalışmaları ve zorla binlerce cinsî münasebet te mecbur edilmesini anlatıyor. «Eğer yaşadıkça, bizi ayakta tutan başkan Masarik'e ve Benes'e olan sevgimiz ve dini inançlarımız yüzündendir.» Bir gazetecinin not defterinden.

Bu acıklı ve iğrenç durumu anlatan başka bir hunharlığı yine vesikalarıyla görelim: Rus komünistlerinden Vorosilof anlatıyor. «1919 yılın-da, teslim oldukları takdirde gerek kendilerinin ve gerekse eşleri ile aileleri efradının tekrar evlerine dönmelerine müsaade edeceğim vaadi ile Kiev'de 11000 Çar subayını teslim olmaya ikna etmişim. Sözümün kanarak teslim olmaları üzerine 11 bin subayın hepsini erkek çocukları ile birlikte idam ettirdim. Karıları ile kızlarını ise Rus ordusu tarafından kullanılmak üzere umumhanele-

saygı durumunda bulundular. Milado Herekova, komünistler tarafından asılan bir kadındır. Sonra hiçkırâ hiçkırâ ağlayarak millî marşlarını söyle-diler.

Çekoslovak halkı, kurtulduğunu zannediyordu. Ancak her şeyini Ruslara teslim etmiş bir milletin kurtuluşu çok zordur. Moskovalı efendiler, Çek komünistlerine baskı yaptılar. Baskılardan netice alamayınca, Rus emperyalizminin maskesi Varşova Paketi hükümlerine dayanarak, Rus köpekleri ve usakları bugün memleketi istilâ ettiler.

Bağımsızlık ve gerçek demokrasi naralarıyla, sosyalizm laflarıyla milleti moskof canavarı karşısında yalnız bırakmak isteyenler, milletimize bir Çekoslovakya faciası hazırlamaktadırlar.

ÇEK HADİSELERİNİN ANLAMI NEDİR?

Çekoslovakya'nın Rus birlikleri tarafından istilâsı ve halka ateş açıl-

lism altında yaşamayacaklarının şaşmaz ifadesidir. Zira komünizm, gayri insani ve gayri tabii bir ideolojidir. İnsan tabiatı ile tam çatışma halindedir. Komünizm bu çarpışmalar sonucu, yani gayri insani ve gayri tabii bir rejim olduğu için yıkılmaya mahkumdur. Bu rejim yıkılacaktır; zira bu tarihin akışıdır. İnsan ve eşyanın kanuniyetidir. Aynı derecede zaruri olarak, milletler gerçekten hür bir dünyada insanca yaşayacaklardır. Bütün esir milletlerle beraber, esir Türk illeri de kurtulacaktır. Çin, Rus, Yunan, Bulgar emperyalizmi altında inleyen Müslüman Türkler mutlak hürriyetine kavuşacaktır. Zira, Doğu Türkistan'da 1939 dan beri, Batı Türkistan'da 1917 den beri kısa fasıllarla millî kurtuluş direnmeleri yapılmıştır. Pekin'den, Karadeniz'e kadar esir Türk illerinde her gün bir camî yıkılmış, bir masum şehid edilmiş, haneler yı-kılmış, temerküz kampları binlerce müslüman Türkle dolmuş, yüzbinlerce Müslüman Türk Sibirya'ya sürülmüştür. Feryat, çığlık, inilti Vietnam'dan değil, Türkistan'dan geliyor. Kırk seneden beri süren şerefli bir direnme savaşı, bugün Türkistan'da devam ediyor. Bu savaş Ho-ların, Mao'ların, Cang'ların savaşı değil, Ali'nin, Ahmet'in, Fatma'nın savaşıdır. Ey millet bu savaş senin savaşıdır.

1956 da Almanya'da Macaristan'da yapılan vahşet, Türkistan'da her gün alçakça devam ediyor.

Ey millet evlâdı,

Çekoslovak acılı hadiseleri, sana kırk seneden beri; amcalarının, teyzelerinin Türkistan millî direnme savaşını hatırlatmalıdır. Öyle bir savaş ki, Tanka, topa, tüfeğe karşı; imanın, islâmın ve milletin savaşıdır. Bu savaş bizim savaşımızdır. Çünkü Türkistanda kardeşlerine çevrilen silah sana da çevrilmiştir.

1949 da Doğu Türkistanda komünist zulmüne dayanamayan 20 bin kişilik bir kabile yola çıktı. Açlık, soğuk Çin sürülerinin takibi ve 2500 millîk yokculuk bu kabilenin 19.650 kişisini şehid etti. Sadece 350 kişi kaldılar. Reisleri Ali Beg sunları söyledi: (Burada nasıl bir dehşet içinde kaçtığımızı - zavallı silahsız halkıma, kadın ve çocuklara komünistlerin devamlı surette yaptıkları caniyane ve insafsız hücumları anlatmayacağım. Yedi çocuğumdan beş, komünistler tarafından gözleri-min önünde öldürüldü. Mukavemet etmekte ise komünist rejimi kabul etmek daha iyi olurdu, diyecekler bulunabilirdi. Fakat hiç kimse bunu rızası ile yapamazdı.

(Devamı var)

— Mücadele Birliği'nin «Millet Düşmanlarını Tanıyalım» resim sergisi yüzbinlerce millet evlâdı tarafından ziyaret edilmiştir. Resim, Gazî Antep'teki serginin girişini göstermektedir.

re gönderdim.» William C. Bullit. «Vorosilof ile bir konuşma» 19 Mayıs 1956 shf. 18-19.

Sonra bu kadınlar maruz kaldıkları işkencelere dayanamayarak üç ay içinde can verdiler.

Ey millet evlatları,

Sana, muhterem zevce, kızına, kızkardeşine hazırlanan son budur. Yıkılan milletlerin felâketini unutma. İbret al. Millet ideolojisi etrafında suurla ve imanla toplan. DÜŞÜN, İNAN, MÜCADELE ET, ZAFER SENİNDİR. Gerçek kurtuluşun şartı bunlardır.

31 Mart 1968 günü Prag'da toplanan Çekler kendilerine yapılan zulmü anlattılar. Üçbin eski mahpus, Milado Herekova için bir dakikalık

ması, Rus emperyalizmini bütün vahşeti ile açıklayan son canlı vesikadır. Komünist bloka dahil olan millet esir olur, köle olur. Haysiyet ve şerefini koruyamaz olur. Kızıl ordunun iğrenç çizimleri altında; ırz, namus, din ve millet ezilir ve yok olur. Bu hal, milletimizi, ordumuzu, hükümetimizi ve bütün teşkilâtı gerçek emperyalizm karşısında son derece uyanık olmaya davet eder.

Ayrıca Çek hadiseleri; Rus - Çin emperyalizmi altında inleyen milletlerin millî kurtuluş hareketlerinin devamından ibarettir.

1953 Haziranında Doğu Berlin millî kurtuluş hareketi, Polonya ayaklanması, 1956 Macar millî kurtuluş hareketi, milletlerin kızıl emperya-

İhracat Politikası

Dış ülkelere ihraç ettiğimiz mallar arasında sebze ve meyveler önemli bir yer işgal etmektedir. Buna rağmen, büyük önem verilmesi gereken sebze ve meyveciliğimiz gereken ala kayı görememektedir.

Egemen Genel Müdürü Mesut Başka'ya, Avrupa Pazarlarında teşkilatlanmış rakipler karşısında dış pazarlarda teşkilatlanmaya önem vermediğimiz takdirde sebze ve meyve ihracatımızın gelişmesini beklemek hayaldir, demektedir. İhracatımızın gelişmesi için, Ticaret atâşeliklerine paralel olarak, Ziraat atâşeliklerinin de kurulması gerektiğini öne sürmektedir.

Genel Müdür Başka'ya «Dış pazarlarda maalesef sahipsiz» demiş ve sözlerine şunları eklemiştir.

«Türkiye'den gönderdiğimiz malın kaderi ne yazık ki konsinyatör firmanın insafına terk edilmiş durumdadır. Konsinyatör firma dilerse en iyi malı çürük diye geri gönderir. Bunun en taze örneği geçenlerde Viyana'da olmuştur. Şimdi Viyana'da binlerce kilo mandalina sokaklarda çürümektedir.»

Brandt'ın Marifeti

Komünizm her girdiği yerde olduğu gibi, Almanya'yı da doğu ve batı diye ikiye ayırmıştı. Komünizmin yüz karası olarak inşa edilen «Utanç Duvarı» Berlin'deydi. Bu duvardan ötedeki akraba ve dostlarını ziya ret etmek Almanlara yasaktı. Fakat Moskova'ya yakınlaşmasıyla ün yapan ve «Nobel» verilen Will Brandt'ın gayretleriyle Doğu ve Batı Berlin arasında bir anlaşma imzalanmıştır.

Batı Berlin senatosu ile Doğu Almanya arasında imzalanan anlaşma gereğince Batı Berlinlilerin, Doğu Berlin'i ve Doğu Almanya'yı ziyaretleri belirli kaidelere bağlanmakta ve Batı Berlin ile Doğu Almanya arasında mübadele edilecek top rak parçaları tespit edilmektedir.

Yalnız komünist emperyalizminden dolayı 13 Ağustos 1961 tarihinden (Utanç Duvarı'nın inşası) sonra Doğu Almanya'yı terkedenler, anlaşma hükümlerinden faydalanamayacaklardır. Bu hadise D Almanya'nın Yahudi Willy Brandt tarafından resmen tanınması demek-

İhracat Açığı

Eskişehir Sanayi Odasından yapılan açıklamaya göre, Türkiye'nin Ocak - Ekim dönemi itibariyle yaptığı ihracat, sadece yüzde 3,2 oranında artmış, buna karşılık ithalat yüzde 26 gibi büyük ve sürekli bir artış göstermiştir. Bu yılın ilk 10 aylık dış ticaret açığı, son yılların en yüksek seviyesine çıkmış ve 531 milyon dolara ulaşmıştır.

Konsey Telâşı

Avrupa Konseyi Bakanlar komitesinin 49. dönem toplantısı 16-17 aralık tarihleri arasında Pariste yapılacaktır. Toplantıya, Türk Hükümetini temsilen Paris Büyükelçimiz Hasan Esat Işık katılacaktır.

Bilindiği gibi İsveç Hükümeti, Türkiye'nin Avrupa Güvenlik Konseyinden çıkarılması için, faaliyetlere girişmiştir. Ve bu yüzden Avrupa Konseyi Bakanlar Kurulunun bu toplantısında Türkiye üzerinde durulacağı zannedilmektedir.

Avrupa Güvenlik Konseyine dahil devletlerin ve İsveç Hükümetini bu çirkin harekete sevkeden şey, Türkiye'de Türk Ordusunun millî menfaatlerdeki kararlılığı ve Türkiye'de Beynelmîl Yahudiğe karşı millî bir uyanışın olmasıdır.

Makarios'un Emeli

Papaz Makarios son olarak kendi milletinden Bambis Avdellopulos adlı Yunanlı bir gazeteciyi Kıbrıs'tan Yunanistan'a iade etti. İlk bakışta bu işe bir mana vermek ne kadar güçse de, olayın mahiyeti anlaşılınca Papazın korkusunun sebebi açıklık kazanmaktadır.

Bambis Avdellopulos «Cosmos Simeras» dergisinin sahiplerindendir. Özellikle siyasi skandallar ve casusluk olaylarına geniş yer veren bu dergi son sayısında Lefkoşe'deki SSCB Elçiliğinin, Orta - Doğu SSCB, Casus Teşkilatının merkezi olduğunu öne sürmüş, Lefkoşe'deki SSCB elçisinin ve elçilik mensuplarının KGB (SSCB, Gizli Polis Teşkilatı) ajanı olduklarını iddia etmişti. Aynı dergide, Suriye'nin Lefkoşe'deki askeri atâşesinin de SSCB Casusluk Teşkilatı he sabına çalıştığı öne sürülmüştü.

Her komünist mutlaka bir Rus ajanıdır iddiamız kuvvet kazanırken, aynı zamanda Makariosun da kimliği açığa çıkmaktadır. Rusyayla gizli münasebetlerinin farkına varılmasını temin için, Yunanlı gazeteciyi sınır dışı etmiştir. Makarios, Kıbrıs'ı bir Rus üssü haline getirmek çabasıdır.

Emperyalizme Köle

İsrail Başbakanı Golda Meir Amerika'yı ziyarete gitmiş Amerika'daki Yahudi Cemaati tarafından verilen bir ziyafette 3300 Yahudiye yaptığı konuşmada, Mısır, İsrail'i tehdit ettiği takdirde, Amerika'nın İsrail'i destekleyeceğine dair (sanki başka zaman desteklemiyormuş gibi) Nixon hükümetinden teminat aldığını söylemiştir. Aynı zamanda müteaddit defalar yapılan görüşmelerde uzlaşmaya yanaşmadıkları halde, sırf politik bir manevra yaparak Arap devletlerini İsrail ile karşı karşıya gelip, görüşmeye çağırmıştır.

Yaptığı konuşmada Golda Meir, Birleşik Amerika'nın İsrail'in en büyük dostu olduğunu belirtmiştir.

Şili'de Karışıklık

Şili'de milliyetçilerin şiddetli protesto gösterilerine hedef olan Salvador Allende'nin Başbakanlığındaki hükümet, milliyetçilere büyük haklar vermesi mecbur kalarak bu sarsıntıyı geçirdikten sonra, parlamento ve üniversitedeki komünistlerin baskısıyla karşı karşıya kalmıştır.

Uzun zamandır aralıksız süren sokak kavgalarının günlük olaylar sayılmaya başlandığı Şili'de, komünistler, kendi seçtikleri liderleri Allende'ye karşı girişecekleri sokak gösterilerinin hazırlığına başlamışlardır. Seçimleri kazanması «büyük zafer» olarak nitelendirilen Marksist Allende'nin etkileri iyice tutuşmuş olup, hükümetiyle birlikte istifası beklenmektedir. Cadı kazanı gibi kaynayan Şili'de sıkıyönetim hâlâ devam etmektedir.

Soyguncu Kim?

Zenginliğimiz çalındı. Servetimiz soyuldu. Alinterimiz başkalarının kasasına akıtıldı. Kendi vatanında, öz yurdunda Türk milleti dilenci haline getirildi. Servetimiz harıl harıl yabancı diarlara kaçırıldı. Kimdi bizi bize rağmen soyanlar? Bizi uşak haline getirenler?

Bunlara cevap verebilmek için, günlük gazeteleri karıştırarak kâfidir. Milletimizi soyan hırsızları tanımak için en son bir örnek : İstanbul Gümrük Muhafaza Başmüdürlüğüne bağlı bir sivil ekip Tahtakale Sabcuncu han caddesinde bir iş yerinde arama yapmıştır. Kosantin Anastassot, İlyas Bremluar ve Nesim Biçao'ya ait olan iş yerinde deri sanayiinde kullanılan 390 kilo «Gambie» adlı kimyevi kaçak madde ele geçirilerek satış gümrüğüne teslim edilmiştir. Yakalanan malın değeri 39 bin liradır.

MÜJDE!

104. sayısı ile ikinci yılım dolduran «Yeniden Millî Mücadele»nin yeni ciltleri ve cilt kapakları hazırlanmaktadır.

Son derece hareketli geçen iki yılın bütün hadiselerinde millî politikamız açısından en isabetli yorumları, milletimizin asırlardır biriktirilen buhranlarına en doğru çözüm yollarını getiren, her türlü hain komplova karşı millî hayatı fedakârca savunan Y. M. Mücadele bu cildle kütüphanenizde büyük bir boşluğu dolduracaktır.

● 53. — 104. sayıların ciltlisi 90 liradır. Bunun 45 lirası peşin 45 lirası da cildi aldıktan sonra ödenmek üzere iki taksitle verilebilecektir.

● Muhtelif renklerde, amblemlili ve yıldız istampalı, orijinal olarak hazırlanan cilt kapakları ise ambalaj posta masrafları dahil 20 liradır. İmkânsızlık sebebiyle, kapaklar mahdud sayıda yapılacağından, peşin para gönderilerek sıraya girilmesi gerekmektedir.

● Kapak ve cilt için «Y. M. Mücadele Kapak Servisi, Bahırlı Cad. No: 50/4 Cağaloğlu - İst.» müracaat edebilirsiniz.

16

ARALIK

PERŞEMBE

17

ARALIK

CUMA

18

ARALIK

CUMARTESİ

BİR OLAY
BİR YORUM

Eşref Edip

Milliyetçi cephemiz tarafından bazı eserleriyle tanınan Eşref Edip vefat etmiştir. Zamanında Sıratı Müstekim ve Sebülürreşat mecmualarını neşretmişti. 90 yaşında vefat eden Eşref Edip'in cenazesi Fatih Camii'nde kılınan öğle namazını müteakip kaldırılmıştır. Ak raba ve dostlarına baş sağlığı, kendisine de Allah'tan rahmet dileriz.

Yakalanan Kaçak

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından aranmakta olan Siyasal Bilgiler Fakültesi Asistanı Eyüp Cüneyt Akalın, beraberinde yine aranmakta olan Hasan Ertin adında bir öğretmen olduğu halde, El-Fetih'e kaçmak isterken Ceylanpınar'da bir kahvede jandarmalar tarafından yakalanmıştır.

BP Baskı Yapıyor

Geçtiğimiz hafta Libya, «British Petroleum»u devletleştirmişti. Yahudi patentli petrol şirketinin millileştirilmesi büyük tepkilere yol açtı. Beklenen medik bir anda dünya petrolünü kontrolünde bulunduran sütlüklere karşı girişilen ve Beynelmilel Yahudiye karşı protesto mahiyetini taşıyan bu hareket elbetteki beynelmilel maliyecilerin tepkileriyle karşılaşacaktı.

«British Petroleum Company» şirketinin bir sözcüsünün açıklamasına göre şirket, Srenaylanın güneyindeki Sahrîr'den çıkarılan petrol üzerindeki imtiyazlarını bütün kanunî haklara başvurarak korumağa kararlıdır.

British Petroleum, söz konusu bölgede üretilen Petrolü, Nelson Bunker Hunt adlı yahudinin Amerikan petrol şirketiyle yarı yarıya paylaşmaktadır.

Bu bölgede üretilen petrol miktarı 1971 yılında 21,3 milyon tona ulaşmıştı. Yahudi patentli petrol şirketi Libya'yı iktisadi bir abluka altına alabilmek için, petrol gemilerine Tobruk limanından ham petrol yüklememeleri talimatını vermiştir.

Belki Beynelmilel Yahudilik politik manevralarla Libya'nın milliyetçi başkaldırmasını tesirsiz kılabilir. Ama, bu başkaldırmaya daha pek çok isyan eklendiğinde acaba emperyalizmi ne ebediyen devam ettirebilecek midir?

İstismarcılar

Milletin ızdırabını, katmerleşen buhranını, dinmeyen acılarını istismar edip, kâr vasıtası yapanlar, her gün açlığımız ve sefaletimizi sömürenler, kendilerine yeni bir kazanç yolu bulmuşlar: Kumar!

Komünistlere tahrik imkânları veren, işlediği konularla «Ben halk çocuğuyum» demek isteyen Yılmaz Güney, bir süre önce kumarda 400 bin lira, bir tavla partisinde 120 bin lira ve son olarak da 43 bin lira kaybetmiş kaybeder tabii.

Veyl olsun, milletin açlık ve sefaletini sömürenlere...

Başev'e Ne Oldu?

Bulgar Basın Ajansının bildirdiğine göre, Bulgaristan D. İşleri Bakanı İvan Başev, kayak için gittiği Vitos dağında tiptiye tutularak ölmüştür.

1952 yılından beri Dışişleri Bakanı olan 51 yaşındaki İvan Başev, aynı zamanda Bulgar Komünist Partisi Merkez komitesi üyesi ve Millî Meclis üyesi idi.

Gerçekte olay Bulgar Basın Ajansının bildirdiği gibi midir? Yoksa bu haber, İvan Başev'e karşı girişilen suikastın bir kamufleji midir?

DONANMAMIZ GÜÇLENİYOR

ABD'den Deniz Kuvvetleri mizi güçlendirmek için satın alınan «TCG - Kocatepe» ve «TCG - Adatepe» muhripleri ile «TCG - Murat Reis» denizaltısı törenlerle donanmamıza katıldılar.

Savaş gemilerinin donanmaya katılış töreninde Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay, Başba-

Kesin Dönüş

12 Mart Muhtırası Türkiye'de milliliğe dönüşün başlangıç noktasıdır. Bugüne gelene kadar buram buram komünizm kokan kitaplar vitrinleri süslüyor, «Komünist Manifestosu» na dahi komünizm propaganda yapıyor diye fetva verenler çıkıyordu.

Ama şimdi devir değişmiştir. Ankara birinci Ağır Ceza Mahkemesinde yargılanan «Sosyalizm ve Bilim» yayıncısı Süleyman Ege, yayınladığı «Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşiniz» adlı kitapta komünizm propagandası yaptığı gerekçesiyle 7,5 yıl ağır hapis ve 2,5 yıl sürgün cezasına çarptırılmıştır.

Daha önce de «komünist Manifestosu» ile «Devlet ve İhtilâl» adlı kitapları yayınladığı için 15 yıl hapse ve 5 yıl sürgün cezasına çarptırılmıştı. Süleyman Ege'nin toplam Cezası 22,5 yıl hapis ve sürgün cezaları da 7,5 yılı bulmuştur.

Ümit ediyoruz ki, bundan böyle kat'iyen kızıl ajanlar, genç kardeşlerimizi iftâl etme imkânları bulamayacaklardır.

YARIDA KALAN
MİLLİ KÜLTÜR HAREKETİ

1969'da neşrine başlanılan, ancak 66 sayı çıkabilen «1000 Temel Eser» serisi mevzuunu yeniden ele almak lüzumunu hissetmektedir. Mesuliyeti olmadığı halde, malum Türk Dil Kurumunun dar görüşlülük ve kasıtlı hazırladığı bir rapor neticesi, geçmiş Millî Eğitim Bakanı Şinasi Öre tarafından komisyonunun lağvedilmesiyle bu seriye son verilmişti.

İki asırdan beri millet olarak çektiğimiz acı; kozmopolitizmin, renksizliğin ve köksüzlüğün acısıdır. Epey zaman vardır ki, çölde kalmış bir yabancı gibi gayri millî kültür hengâmesi içinde, hayat ideallerimizin fışkırdığı pınarı, vahayı aramışızdır. O pınarın bir nebzesinin ruhumuzu huzura erdirdiğini adeta hissetmişizdir.

Tanzimatla hızlanan yıkımımız, bizi topyekûn batı dünyasının süflü inanç, kültür ve ahlak telkinleriyle karşı karşıya bırakmıştır. Münevverlerimizde batıya karşı başlayan hayranlık ve zaaf, yokoluşumuzu hızlandırmış gönlümüzü aydınlatan ufuklar kararmış, ideallerimiz çamurlara bulanmıştır. Kendi kültür değerlerimizin basitliği, iptidailiği hakkında bilhassa aydın kadrolarda umumî bir kanaat meydana gelmiş, münevverimiz devletin temeli ve harcı millettten, uzaklaştıkça uzaklaşmıştır. Devletin tem silcilerinde itibarını yitirmeye başlayan ahlakımız inancımız ve öz kültürümüz zamanla alay konusu yapılmış, hor görmenin en çirkin tecavüzlerine uğramıştır. Başlayan inkâr fırtınası, batının kendi bün yesinde bile değerini kaybetmiş ne kadar kültür pisliği varsa onun sağnağını davet etmiştir. Bu sağnak, daha sonraları resmîyet bile kazanmaya başlamıştır.

1912 lerde başlayan toplu tercümecilik faaliyeti, millî kaynaklarımızı kurutmaya kâfi gelmiştir. Hele 1940 larda, «Dünya Edebiyatından Tercümelere» yaftasıyla yürütülen kasıtlı hareket tam bir felâket olmuş, Rus'un, Fransız'ın, Alman'ın, İran'ın, Hint'in, Çin'in... ne kadar klasîği varsa hiç bir yorum ve tahtide tâbi olmadan kütüphanelerimizi doldurmuş tur. Uydurma Yunan tanrılarının birbirleriyle olan kavga ve aşkları, haddi aşan bir propaganda örneğiyle kabul ettirilmeye çalışılırken, kol gezen zihniyet belirli bir zihniyettir. Bugün sokaklarda dolaşan köksüz, renksiz çığlıklar işte bu zihniyetin eseri olmuştur.

1000 Temel Eser, bu ihanet halitasının içinden süzülüp gelen ümit ışığıydı. Hataları ve basitlikleri olmasına rağmen, hareket noktası itibarıyla millî ve tarihî idi.

Komünistler ve renksiz çevreler; kendi emellerine hizmet etmediği, Marx'tan, Gorki'den, Camus'den çevirmeler yapılmadığı için uzun süren yıpratma kampanyasıyla gayelerini tahakkuk ettirmişlerdir.

Çirkin hücumlar şüphesiz, Yahya Kemal'in Aziz İstanbul'una, Kendi Gök Kubbemize, Eğil Dağlar'a Dağlar'a, Faruk Nafiz'in Han Duvarları'na; Dede Korkut Kitabı'na, Orhun Abideleri'ne, Mevlîd'e, Oğuz Kağan Destanı'na, Aşık Paşaoğlu Tarihi'ne, Peyami Safa'ya, Ömer Seyfettin'e idi.

Buhranlarımıza neşter vuran bir Mehmet Akif'in Safahat'ının halen ermeni bir kitabevinin tekelinde olması acı değil midir! Dede Korkud'u bilmek, Ömer Seyfettin'i «Primo Türk Çocuğu» ile sevmek bu milletin evlâdına çok görülmemelidir.

Her geçen gün artan milletin kendine dönüş hareketinin hız kazandığı şu devrede millî kültürü ihya için yapılacak her hareket, sahiplerini yükselecektir.

Zira millî kültür ve tarih ancak devlet eliyle korunur ve yüceltilir.

1000 Temel Eserin, hatalarını ortadan kaldırmak şartıyla, yeniden neşre başlaması temennimizdir.

Cazete Değil Sanki

Hindistan Ordusunun Propaganda Bülteni

Hindistan birliklerinin, beynelmilel tahriklerle Pakistan'ı saldırmasıyla başlayan Pakis-
tan Hindistan savaşı bütün hızıyla devam etmektedir. Şimdi bütün dünya gibi Türk Milletinin de gözü Asya'ya çevrilmiş, hadiseleri merakla takip ediyor. Türk efkârı umumiye-
si, bütün kalbiyle Pakistan'ın çöğnenen haklarının iadesini beklemekte. Ancak basın hayatında bir kısım gazete, plânlı ve maksatlı bir şekilde Pakistan düşmanlığı sürdürmektedir. Dünya barışından, insan haklarından, ezilen milletlerden bahseden barış havarileri (!) mazlum ve mağdur Pakistan'ın haklarını müdafaa şöyle dursun, rotatif gürültüleriyle

saldırgan Hint birliklerine tempo tutmaktadır.

Kendine «Milliyet» ismini nasıl yakıştırdığı bilinmeyen Yahudi güdümlü bir gazete, meşrû Pakistan ordularına tarrizlerde bulunmakta, onları «işgal ordusu» olarak ilan etmektedir. Pakistan topraklarına saldırıan Hindistan birliklerine de bağımsızlık savaşçıları demektedir. «Doğu Pakistan'a giren Hint birlikleri son derece rahat bir mücadeleyi sürdürmektedir. Kazanmaları, bir dış müdahale olmazsa, kaçınılmazdır. Zira, bu bölgede halk bağımsızlık savaşını vermektedir. Pakistan birlikleri ise bir işgal ordusu gibi bağımsızlık savaşçılarıyla döğüşürken aynı za-

manda, Hintlilerle karşı karşıyadır.» (İsmail Cem - Milliyet, 11-12-971)

Aynı gazete alabildiğine komünist gerillaların sözcülüğünü yapmakta, onları göklere çıkarmaktadır. Komünist gerillaların yalanları, iftira ve propaganda dolu gerçek dışı haberleri satırı satırına yayınlanmaktadır. Gazete adeta komünist gerillaların sözcüsü halindedir. Aşağıda okuyacağınız satırlar da Milliyette yayınlanan bir resim altı. «Doğu Pakistan'da

Bengal'da fedailer, araların daki kâinleri küçük saplı bal-talarla idam etmektedir. Resimlerden biri hırsız olduğu için karnına yediği bir kurşun

basında
ideolojiler
kavgası

la öldürülmüştür. Öteki ikisi daha büyük bir cürüm sayılan ırza geçmekten kafaları küçük bir balta olan maşetle parçala narak cezalarını bulmuşlardır.» (Milliyet, 14.12.1971)

Beynelmîlel Yahudi politika sı milletlerin bir bütün halinde yaşamalarını istemez. Her fırsatta sudan bahanelerle aynı milleti kamplara ayırır. On dan sonra da kolayca yutar. Beynelmîlel politikanın bu o-yunu değişik isim ve maske-ler altında dünyanın bir çok yerinde devam etmektedir.

Türkiye'deki gayrı millî basın da Yahudiliğin bu fikrini devamlı suretle telkin etmektedir :

Bengal'de, biraz da Pakistan Devletinin kuruluşundaki anormallığın ve daha sonraki hatâların sonucudur. Pakistan Devleti 2000 kilometrelik Hint topraklarının ayırdığı iki bölge üzerinde kurulmuştur. İki bölge insanları üzerindeki esas bağ, dindi. Halbuki batıdaki Pencap halkı ile Doğu'daki Bengal halkı, aynı ırklara mensup-tu; dilleri, kültürleri de farklı idi. Bu koşullar arasında i-ki ülkeyi «birleşik bir devlete» olarak sürdürmek zaten güç-tü.»

(Sami Kohen - Milliyet. 16-12-1971)

«Ve Doğu Pakistan arasında aslında yapı bakımından da farklı olan bir din birliğinden başka, müşterek olan hiç bir şey yoktur. Ne renk birliği, ne dil birliği, ne renk birliği, ne tarih birliği, ne de dilek ve fikir birliği.»

(S.S. Aydemir, Cumhuriyet 6-12-1971)

Sami Kohen denilen yahudi-ye sormak lâzım: Dünyadaki bütün yahudilerin kültürleri, çevreleri tarihleri ve yaşadığı topraklar bir mi? Öyle ise neden bütün dünya Yahudiliği birleştirilmeye çalışılıyor?

Beynelmîlel politikanın kuk-lası gayrı millî basının tutumu nu hayretle karşılamıyoruz. Ve bütün Türk milletine şunu ilan ediyoruz Söz geliş mese-lâ memleketimizin doğu bölge sinde komünistler bir isyana tevessül etseler ve Rusya bun-ları müdafaa etmek için Doğu Anadoluyu işgal etmek istese gazeteler, Rusya'yı müda faa edecektir.

Çünkü misal gösterdiğimiz olay la Pakistan arasında hiç bir fark yoktur Böyle bir durum da Pakistan basını Türk Ordu-larının aleyhinde bulunup, ko-münistleri müdafaa etse mille-timiz nasıl bir his duyar? İ-şte şimdi Pakistan milleti böyle bir hissin içindedir.

Millî meselelerde olduğu gi-bi beynelmîlel meselelerde de milletlerin millî bünyelerini hedef alan gayrı millî basın, bu tavrıyla tiynetini bir kere daha göstermiştir.

Biz Pakistan halkının ülke-mizdeki birkaç haysiyetsiz çıkışı bütün Türk milletine maletmeyeceğini ümit eder mücadelelerinde daima yanla-rında olduğumuzu iletiriz.

BİR BASIN KI SEKSİ BAYRAK YAPMIŞ İŞGAL ORDULARI GİBİ

12 Mart Millî Muhtırasından guldü. Önce basın ve her türlü yayın vasıtalarıyla alabildiğine geniş bir Marxizm propagandası yapı-lıyordu. Gazete, mecmua, ki-tap ve broşürler dahil, gayrı millî basının bütün kolları ve hatta TRT bile kızıl hücrelerin tahrik, tahrip ve sabotaj faali-yetlerini «devrimci eylem» (!) diye ilan etmekten çekinme-mişti. Sinema ve tiyatrolar da hi sahne ve perdelerin Marx-sizme kiralamaştı Aydın kafa-ları iğdiş etmeye çalışan ka-tıksız bir Marxizm propa-gandası, üniversite binala-rını çoktan aşmış bütün bir milleti kucaklamaya yö-ne-liyordu. Millet, kızıl propa-gandanın çarkına sürüklenirken, zamanın iktidarlara da «enrli-ufuklar edebiyatı» ve «kalkın-ma olguları» hazırlamakla meş-

janlar tarafından üstü kapalı bir şekilde sürdürülmeye çalışılan Marxist faaliyetler dar bir çerçeveye içine girdi.

Bununla beraber gayrı millî basının ihaneti son bulmadı. Marxizm propagandasının ye-rine mideleri bulandıran bir seks edebiyatı devam ettirildi. Müstehcen neşriyatın dozajı günden güne artırılırken rota-tif ağaları, «çıplak kadın tica-reti»nden kazandıkları milyon-ları istif etmekle meşgulüldü. Seks propagandası ve müsteh-cen neşriyat gayrı millî basına en fazla kar getiren bir iş ol-du. Bu suretle hem millî ahlâk darbeleniyor yeni yetişen kör-pe dimağlar ifsad ediliyor, hem de milyonlarca lira gelir sağlanıyordu Her gün sömü-rü edebiyatından bahseden gay-rı millî basın, sömürünün en adi olanını yapıyor yani genç liğın cinsî duygularını sömürü yordu Böylece Yahudi güdümlü gayrı millî basının bütün or-ganları seks bayrak yapmış işgal orduları gibi millî ahlâkı, aile kudsiyetini ve genç dimağları fethetme pe-şinde koşuyordu Yanda fotoğ-rafi görülen gazete ve mecmu-alar bunlardan sadece birkaçı. Bunlardan daha onlarcası hat-ta vüzlercesi var Açık ve gizli bir şekilde tahribatını devam ettiriyor.

Gayrı millî basının bu iha-neti ne gelip geçici bir heves tir, ne de şursuz, plânsız ve maksatsız bir davranıştır. Bu seks propagandası tıpkı Marx-izm propagandası gibi beyne-lmîlel millet düşmanlarının, millî bütünüğümüzü yıkmak i-çin aldığı kararların tatbikinden ibarettir. İşte beynelmîlel Sion Teşkilatının 22 maddelik gizli tamiminden iki madde

«Madde 1 — Genç nesilleri ahlâka aykırı telkinlerle ifsad etmell.

Madde 2 — Aile hayatını yıkmalı»

(Millet düşmanlarının İHA-NET PLANLARI, Otağ Yayın-ları shf : 165)

Öte yandan 18 yüzyılda Ed-